

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ' 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ἐπιθεῖς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.

Ἐποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ἐθεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπὶ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ἄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ

σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμει· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἄνοιξαντάρια

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ι Νη

Μουσικὴ Συλλογὴ
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἑσπερινός, 1909 σ.2#

Α νοι ξα αν το ο ος σου την χει ει ει ει ει
ρα τα συ υμ πα αν τα πλη η σθη η η
σο ο ο ον ται χρη η στο ο ο τη η η η η τος
α πο στρε ε ε ψαν τος δε σου το ο ο προ σω ω

πο ον τα ρα χθη η η σο ο ο ο ον ται δο

ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α

Α ν τα νε λει εις το Πνε ε ευ μα α α αυ

τω ω ων και εκ λει ει ει ψου ου ου ου σι

και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι

στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ε ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α α

σου και κτι σθη η σο ον ται αι και α να και

νι ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη

ης Δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι Υι ι

ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α

το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α σοι οι

ο Θε ο ος αλλη λου ου ου ι ι ι ι α

Η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου

ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις ε ε ερ

γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε δο

ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο

ξά α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι

ι ι ε ε ε ^{γ'} δο ξά α σοι οι ο Θε ο ο

ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α ^γ

Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην ^π και ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

ε ε ε μειν ^γ ο α πτο με ε νος των ο ρε

ε ω ω ων ^{γ'} και κα πνι ι ι ι ι ζο και κα

πνι ι ζο ο ον ται ^Δ δο ο ξά σοι οι οι Α γι ι

ε ^β δο ο ξά α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^Δ

δο ο ξά α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α

α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α

α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι α α

σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

κυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

ο ο μεν γ δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο

γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η

σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω

δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ

χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι

ον το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο μο

ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο νο ον Τρι

α ας α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α σοι δο

ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη

λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

Ε χ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο

ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο

μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει

ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α

σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε

ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α

γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α

α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ε υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του

ε ε ε ε ε θου σκο ο ο τος και ε γε ε ε

νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα

σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α

νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα

α α σοι Παν το κρα α α το ο ορ συ υ υν

Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα

σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

Ω ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο φι

ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α σοι

Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε δο

ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε δο ο

ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο ο α γι ι

ο ον λ το εκ του Πα α τρο ος ε εκ πο ρε ευ

ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι ω α να παυ

ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας α γι α δο

ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α

α μην ^ν α

α λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

ου ου ι ι ι ι α ^ν α

α λ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

ου ου ι ι ι ι α ^ν α

α λ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α

αλ λη λου ι ι α δο ξα α σοι ο Θε ε ο ο ος

η η μω ων δο ο ξα α σοι οι οι οι ^ν α

τά ειρηνικά

Ἦχος λ π ρ Νη

Δημητρίου Σουρταντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σον ^γ ρ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^β λ

^{NH} ΔΙ
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^β λ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σον ^γ ρ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^γ ρ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λε ε η σον ^β λ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λε η σον ^Δ ρ

ἕτερα

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε η σον ^η

^{NH} ^{ΠΑ}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σον ^π

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^υ

^{NH}
C οι Κυ ρ ι ε ^υ

‘Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

^{NH}
α μην ^υ

χοροστατούντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνικὴ Μουσικὴ Ἀνθοδέσμη
Ἐσπερινός 1991 σ.97-99#

Κ ε λευ σον δε σπο τα α α γι ε ^{ζ'} η χος πλα γι ος ^{λ'}

του τε τα α αρ του ^{υ'}

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

Κεκραγάριον

ἦχος πλ.δ'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ϸ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.382#

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
ος σε ε ε εισ α κου ου ου σο ο ον μου ου εισ α
κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι
ε ε κε κρα α ξα α προ ο ος σε ε ε εισ α α
α κου ου σο ο ον μου προ σχες τη φω νη η η τη
ης δε η σε ε ε ω ω ω ως μου εν
τω κε κρα γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε

εισ ακου σο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε γ α

Κα τευ θυν θη η τω η προσ ε ε ευ χη η η

μου ου ως θυ μι α α μα α εν ω πι ι ι

ο ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω

ων χει ει ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε

ρι ι ι νη η η εισ ακου σον μου Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε γ α

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύασω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρρόαγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελοῦ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥυσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδοῖς μοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^ν ρι

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α

μαρ τι ι αις ^ν ρι

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε

κτων α αυ των ^ν ρι

Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ⁶λ ε λαι ον ^σδε α μαρ τω λου ^ομη λι πα να

τω την κε φα λην μου ^γδλ

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κατ ε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των ^γδλ

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θησαν ⁶λ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ⁶λ δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην ^γδλ

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου ^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου ^ν

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το ο ο μοι ^β και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν ^ν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων οι α μαρ

τω λοι ^β κα τα μο νας ει μι ε γω ^Δ ε ως αν πα

ρελ θω ^ν

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην ^ν

Ε χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου

⁶ λ την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω ^ν ^{δλ}

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου ^Δ ^{δλ}

και συ ε γνωσ τας τρι βους μου ^ν ^{δλ}

Ε ν ο δω ταυ τη ^Δ ^{δλ} η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι ^ν ^{δλ}

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

⁶ λ και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^ν ^{δλ}

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου ^ν ^{δλ}

ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η

ελ πεις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των ^νδλ

Π ρο σχες προς την δε η σι εν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα ^νδλ

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ελ

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^νδλ

ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου ^νδλ

ε με υ πο με νου σι δι και οι ^Αδλ ε ως ου

αν τα πο δως μοι ^νδλ

Ε ξ βα θε ω ν ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε εισ α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νην της δε η σε ως μου

Στιχηρὰ Προσόμοια

¹Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

ἤχος πλ.δ'

¹Εὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

¹Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξάλειψεν φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπείνωσεν, ἀπαλὴ κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πανουργίας αὐτοῦ νικήσασα. ¹Ω τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ καὶ χάριτος! ἦτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν.

¹Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς οὐρανίους μονάς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν παρθένων τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβείαις σου, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἵτησαι καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος

¹Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, οὔτε βασάνων τὸ πῦρ, οὐ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ κόσμου χάριτες, οὐ τερπνότης νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς ωραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔνοιαν, τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐπιτυχεῖν ἥς περ κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

¹Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

ἤχος δ'

¹Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις

καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὴν πατρώαν ἀσέβειαν, νουνεχῶς καὶ ἀλείψασα, τῷ Χριστῷ προσέδραμες καλλιπάρθενε, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀγαπῆσεως, τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, ἠκολούθησας αὐτῷ, δι' ἀγώνων ἀθλήσεως, οὐς διήνυσας, ἀνευδότης Μαρίνα καρτερία, διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τὴν φωταυγῆ ἑορτάζομεν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τοὺς ξεσμοὺς ὥσπερ ἄσαρκος, καὶ μαστίγων τὴν ἔφοδον, καὶ τὸ πῦρ ὑπέμεινας καρτερώτατα, τῆς ἀσθενείας τῆς φύσεως, σεμνὴ ἀλογήσασα, καὶ νενύμφευσαι Χριστῷ, ὡς παρθένος ἀκήρατος, ᾧ προσήγαγες, ὥσπερ προῖκα πολύτιμον Μαρίνα, τοὺς αὐτῷ πεπιστευκότας, τοῖς θαυμασίοις σου ἔνδοξε.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῆς ψυχῆς τὴν λαμπρότητα, τῷ ὠραίῳ τοῦ σώματος, πᾶσιν ὑπεφαίνουσα καλλιπάρθενε, τῆς εὐσεβείας τὴν δύναμιν, ἐκλάμπουσαν ἔδειξας, δι' ἀγώνων ἀνδρικῶν, τῆς στερῶς σου ἀθλήσεως, δι' ὧν ἤσχυνας, τὸν ὀφθέντα ἐχθρόν σοι Ἀθληφόρε, καὶ ἐδέξω οὐρανόθεν, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν.

Δοξαστικὸν

ἦχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν Μάρτυρα· ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατεπάτησε· διὸ καὶ τελειωθείσα, εἰς οὐρανοὺς ἀνίπταται, τὴν κάραν στεφηφοροῦσα καὶ ἀνακράζουσα· Σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας μου, τῷ πυρὶ παρέδωκα· κατασκηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σου μονάς, ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσικὴ Κυψέλη Β'
I.M.Γρηγορίου 2005 σ.314*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και αι Υι ω

και α α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα τι

κλ

Ε ν φω νη α γαλ λι α σε ε ως και εν ψαλ μοις α

α λα λα α γμου ου ου αν υ μνη σω ω μεν Μα ρι

ι ι ι ναν τη ην Μα α αρ τυ υ υ υ ρα ο τι

κα θει λε εν ε πι ι γης των ει δω λων την πλα α

α α νην και τον αν τι ι πα α λον ε ε χθρον αν

δρει ει ει ως εν τοις πο σιν αυ τη η η ης κα τε

πα α τη η η η σε δι ο ο και αι τε ε λει ει

ει ω θει ει ει σα εις ου ρα νους αν ι ι ι ι

πτα α α α ται τη ην κα α α ραν στε φη φο ρου

σα και αι αι α να α κρα α α ζου ου ου ου σα

Σε νυ υμ φι ι ε ε μου πο ο θω ω ω ω και το
 του πο θου φι ιλ τρον ε ε ε ε χου ου ου ου
 σα υ περ σου τας σαρ κα ας μου τω πυ ρι ι πα
 ρε ε δω ω ω ω κα κα τα σκη νω σω ω ουν
 εις τας αι ω νι ι ου ους σου μο ο να α α ας
 ε ε εν θα α ε ε ε στι των ευ φραι νο
 με ε ε νων η κα α τοι κι ι ι ι α

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος β'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο
 καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στύλου πυρός,
 δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω των α α μην

Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του

νο ο μου της χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου ου

ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ουκ ε ε και αι

ε ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο

με ε ε νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε

ε ε κες και αι πα α αρ θε νος ε ε ε μει ει

ει ει νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος

δι και ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε

τει λεν Η η η λ ι ι ι ος αν τι ι ι Μω

υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι α των

ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω ων

Εἴσοδος - Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὁρθοί!

ἦχος β'

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίυ δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Ἐσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης α θα

να α του Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι ου μα

κα ρος Ι η σου ου ου Χρι ι ι ι στε ελ θο

ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ι

δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα

Υι ον και α α α γι ον Πνε ευμα Θε ον α ξι

ο ο ον Σε εν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι φω

ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η

η η η ην ο δι ι δου ουους δι ο ο ο ο χο

ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Ἑσπέρας προκείμενον

[Κυριακή](#)

[Δευτέρα](#)

[Τρίτη](#)

[Τετάρτη](#)

[Πέμπτη](#)

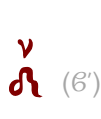
[Παρασκευή](#)

Κυριακῆ Ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἦχος λ π ρι Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

δου δη ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα αν τες

οι δου ουλοι Κυ ρι ου (6')

∴ Οί ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

 δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δου ουλοι Κυ ρι ι ου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Ἀναγνώσματα](#)

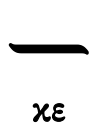

Λουκάς Λουκά

Δευτέρα ἑσπέρας
ψαλμὸς 4

Ἦχος Ββ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Ἀντιφωνάριον 2009 σ.59#

 Κυ υ ρι ος εισ α κου σε ται αι μου εν τω

 κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον (6')

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

 Κυ ρι ος εισ α κου σε ται αι μου εν τω

 κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ο ο ο ν

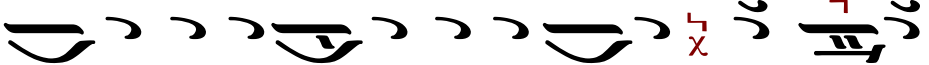

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Ἀναγνώσματα](#)

Λουκάς Λουκά

Τ ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σας τας η με ρας της ζω ης μου (β')

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον γλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τ ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σας τας η με ρας της ζω η ης μου ου ου

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον

με και εν τη δυ να μει σου κρι νει εις με (β')

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον

με και εν τη δυναμει σου κρινει εις με ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Αναγνώσματα

Λουκάς Λουκά

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ π Βε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

Η βοηθεια μου παρα Κυριου του
ποιησαντος τον ουρανον και την γηην (β')

∴ Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Η βοηθεια μου παρα Κυριου
του ποιησαντος τον ουρανον και την
γηην

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Αναγνώσματα

Λουκάς Λουκά

Παρασκευῆ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

Ο Θεος αντιληπτω μου ει το ε

λε ο ος σου προ φθα α σει ει με **ϛ** (6')

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ λύτρωσαί με.

Ο Θε ο ος αν τι λη πτωρ μου ει **ϛ** το ε λε
ο ος σου προ φθα σει με ε ε ε **ϛ**

Ἀναγνώσματα

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. 31:10-26

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Μηρουμένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτὴ τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. 43:9-14

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; Ἡ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ

μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. 3:1-9

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία συντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἐθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Δεήσεις

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπι δεόμεθα καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν παῖσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμη καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

ἽΟτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἄρτοκλασίας μὴ οὔσης ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτὴν

ἰδιόμελα

Ἦχος ᾠ̄ Πά̄

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσικὴ Κυψέλη Β'
I.M.Γρηγορίου 2005 σ.315*

Ω ς εν πε τρα στερ ρα α α της ο μο λο γι
ι ι ι ας Χρι ι στου προσ ε ρει σθει ει ει ει σα Μα α

ρι να α παν ε ε ε ευ φη η η η με ^πτον πα λα

μναι ον ε χθρον εις χα α α α ο ος ε βυ υ υ θι

ι ι σας ^φ και ^Δ στε φος το ο τη ης νι ι κης επ α ξι ο

ον απ ει ει ει ει λη η η η φα α α ας ^π

^{ἦχος α'}

Τὴν ἐν Χριστῷ εὐφροσύνην, δεξαμένη μυστικῶς, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἠλόγησας, οὐρανίῳ φρονήματι, Μαρίνα πανεύφημε· καὶ τοῖς οἰκείοις αἵμασι φοινηθεῖσα, διὰ πόνων ἀθλήσεως, ὡς παρθένος φρονίμη, καὶ Μάρτυς εὐκλεής, λαμπαδηφόρος ἀνέδραμες, εἰς νυμφῶνα τὸν οὐράνιον καὶ νῦν τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ συνηδομένη, ἀπαύσιως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

^{ἦχος α'}

Μετὰ τῶν ἄνω ταγματῶν, συνηριθμήθης ἔνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

^{ἦχος β'}

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσεσήνοχας, τῷ σῶ νυμφίῳ Χριστῷ, Μαρίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας στέφος ἀφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε· ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ὠραίοις σου ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων ἤξιώθης, ὡς παρθένος, καὶ Μάρτυς Χριστοῦ πολυάθλε.

^{ἦχος δ'}

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν, τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλόανθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν· εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

^{ἦχος πλ.α'}

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τῇ παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὡραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀνώμητον νύμφην, ἑαυτῷ σε ἠρμόσατο, ἀκηράτῳ συναφείᾳ· ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ παρασχόμενος, τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν, ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῶ στέφει δισσωῶς σε κατέστειψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, παρθενομάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

ἦχος πλ.α'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρόρηκτον, τὴν ἀρόραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄρτοκλασία

Ἱερατικὸν Α.Δ. ἔκδοσις Θ' 2004

Ἄρτοκλασίας δὲ οὖσις, τῶν ἄρτων προτεθέντων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ψάλλεται ἐν ἰδιόμελον τῆς λιπῆς τῆς ἀγομένης ἑορτῆς, ὁ δὲ ἱερεὺς μετὰ τοῦ διακόνου ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ καὶ τῆς εικόνας τῆς ἑορτῆς καὶ λιτανεύσαντες ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἔρχονται καὶ ἴστανται καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ. Πληρωθέντος δὲ τοῦ ἰδιομέλου λέγει ὁ διάκονος:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἀγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ

ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπιχειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. μ' (τετράκις ἀνὰ ι' καὶ αὔθις ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακουῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀμήν.

ἀγιορείτικα

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

ὑπὸ Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

Κυριε ελεησον Κυριε εεε

λεησοοοοοοον Κυριεελε

ε η σον π ρ

Κ υ ρ ι ε ε λε η σο ο ο ον Κυ ρ ι ε

ε λε η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ ρ ι ε ε ε

λε η σον π ρ

Κ υ ρ ι ι ε ε λε η σο ο ο ον Κυ ρ ι

ε ε ε ε λε η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ

υ ρ ι ε ε ε λε η η σον π ρ

Θεοτόκε παρθένε

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀβραάμ Εὐθυμιάδῃ

Πολίτικον πλ.α΄

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδῃ δηχον σύντομον

Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδῃ δηχον αργοσύντομον

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἔλεησον.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλόγησας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔξ

αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἀγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Πλούσιοι

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

σύντομον

[Γεωργίου Προγάκη](#)

ἄργον

[Γεροθέου Ιερομονάχου](#)

Εἰς τὸν Στίχον

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

ἦχος β'

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότης στερβῶς ἀθλήσασαν, Μάρτυρα τιμήσωμεν, Μαρίναν νύμφην Χριστοῦ· παρθενίας χιτῶνι γάρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρύσειον ὡς ὕφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Μέγα, τὸ κατόρθωμα τὸ σόν, μέγα καὶ πανάριστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐπτόητος καὶ εὐταπεινώτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἶλες, εὐτελὲς ὡς στρουθίον, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδέιχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνουσα χάριτι, φυτὰ ἀθείας· ὅθεν τὴν πανίερον μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μαρτυρικοῖς παλαίσμασι, τὴν τοῦ ἔχθρου καθεῖλες ἔπαρσιν, ἐν γυναικεῖα φύσει, Μαρίνα Μάρτυς ἀήττητε· τῇ ἰσχυί γὰρ τοῦ Σταυροῦ, ὑπερφυῶς ἠγωνίσω, καὶ τῶν ἀντικειμένων κατέπληξας τὰς φρένας, τῇ ἀνενδότῳ καρτερίᾳ σου. Καὶ ὡς μύρον πολύτιμον, τῷ νυμφίῳ Χριστῷ προσήγαγες, τὸ σὸν αἶμα καλλιπάρθενε, νομίμως ἀθλήσασα, ᾧ πρέσβευε δεόμεθα, δίδοσθαι ἡμῖν πταισμάτων λύσιν, καὶ τὸ θεῖον ἔλεος.

Βασιλείου Γούναρη

ἦχος λ π ρ Νη

Βασ. Γούναρη*

Δ ο ο ξ α Πα α τρι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Μ αρ τυ ρι κοις πα α α λαι σμα α α σι την του

ε χθρου κα θει ει λες ε ε ε πα α αρ

σιν εν γυ ναι κει ει ει ει α α φυ υ υ σει

Μα ρι ι να μα α αρ τυ υ υς α η η η η η τ

τη η η η τε τη ι σχυ υ ι γαρ του Σταυ

ρου ου ου ^{NH}υ περ φυ ως η γω ω νι ι ι σω

και τω ων α αν τι χει ει με ε ε ε νων κα τε

πλη ξας τας φρε ε ε νας τη αν εν δο τω ω κα αρ

τε ρι ι ι ι ι α α α α σου και ως

^{ΔΙ}μου ρον πο λυ υ υ υ υ τι ι ι πο λυ

υ τι ι μο ον ^{ΒΞ}τω νυμ φι ι ω Χρι στω ω προ οσ

^{ΜΕΛ ΔΙ}η η η γα α α γες το σον αι μακαλ λι ι

ι παρ θε ε ε νε ^{NH}νο μι μως α θλη η η η η

σα α α α σα ^{NH}ω ^Βπρε σβε ευ ε δε ε ε ο

με ε ε θα δι δο σθαι η η η μιν πται σμα α α α

 τω ων λυ υ υ υ σιν και το με ε ε γα ε

 ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Κωνστ. Παπαγιάννη

ἦχος λ π ς Νη

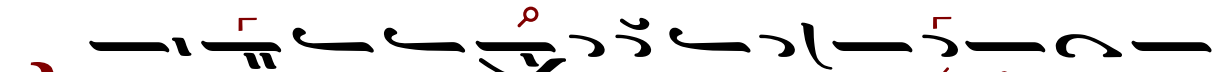
πρω.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.96/1136*

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

 ω νων α μην

Δ ε ε σποι να προσ δεξαι τας δε η η η σεις των

 δου λων σου και λυ τρωσαι η μας α πο πα σης α

 να αγ κης και θλι ι ψε ε ως

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί

μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἐν ᾧ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

ἤχος α'

Τοῦ πατρὸς σου ἐκ βρέφους ἀπεστράφης τὰ εἰδῶλα καὶ τοῦ Ὀλυβρίου τυράννου τὴν ὄφρυν κατεπάτησας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνή, ῥωσθεῖσα δὲ ἰσχυρῷ Σταυροῦ, αἰσθητοῦ τὴν τοῦ φανέντος κεφαλὴν συντρίβεις πολεμήτορος. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ἤχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ Μαρίνα ἐνδοξε, τῶν ἐπιγείων τὴν σχέσιν πᾶσαν κατέλιπες, καὶ ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς καλλιπάρθενος· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, κατεπάτησας στερβρῶς, ὀφθέντα σοι Ἀθληφόρε. Καὶ νῦν πηγάζεις τῷ κόσμῳ, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Θεοτοκίον

ἤχος πλ.α'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ·
Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν,
πρεσβεύουσα μὴ ἑλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἔλεησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολουθῶντες εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἔλεησον (γ), πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας
αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων ἱεσείαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων
καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ),
τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ
τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ

φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἐλήφθη ὑπόψιν ἢ ὑπὸ τοῦ π. Γερασίμου Μικραγιαννανίτου
καταρτισθεῖσαν ἀκολουθία.

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Κυριακῆς

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἄσπαστε τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου

Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

**Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι
ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.**

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

**Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς
ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.**

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.

Προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπύρωσα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

**Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ
αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.**

**Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου
ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.**

**Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν
ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.**

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

**Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ
ἐμεγαλορῶρήμονησαν.**

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

**Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με
ἀδίκως.**

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἑρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζῶας· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στόματος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σὲ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσεθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπὶ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μή διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἶμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρῃσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον

αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χειρὰς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ἡλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοὶ ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέσιν)

Ἐπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

Ἦχος ᾠ Πα

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν εϋ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου π ρ

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↑

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↓

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν εϋ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου π ρ

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↑

Ἀπολυτίκιον

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

ἤχος α'

Τοῦ πατρός σου ἐκ βρέφους ἀπεστράφης τὰ εἰδῶλα καὶ τοῦ Ὀλυβρίου τυράννου τὴν ὄφρυν κατεπάτησας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνή, ῥωσθεῖσα δὲ ἰσχυρῶς Σταυροῦ, αἰσθητοῦ τὴν τοῦ φανέντος κεφαλὴν συντρίβεις πολεμήτορος. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ. Δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ἤχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ Μαρίνα ἔνδοξε, τῶν ἐπιγείων τὴν σχέσιν πᾶσαν κατέλιπες, καὶ ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς καλλιπάρθενος· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, κατεπάτησας στερεῶς, ὀφθέντα σοι Ἀθληφόρε. Καὶ νῦν πηγάζεις τῷ κόσμῳ, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Θεοτοκίον

ἤχος πλ.α'

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος και σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ·
Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, και ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου και Θεόν,
πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, και προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Συναπτὴ

Ἔτι και ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Καθίσματα

μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος α'

Ὡς ῥόδον εὐθαλές, και πανεύοσμον κρίνον, ἐξήνησας σεμνή, ἀκανθώδους ἐκ ῥίζης, και κόσμον εὐωδιασας, ταῖς ὀσμαῖς τῶν ἀγώνων σου. Ὅθεν σήμερον, τὴν σὴν γεραίροντες μνήμην, ἀνυμνοῦμέν σε, Μεγαλομάρτυς Μαρίνα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα Πατρὶ και Ὑἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι. ✠

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅπισω σου Ἀγνή, ἠκολούθησε πόθῳ, Μαρίνα ἡ σεμνή, και θεόληπτος κόρη, και νύμφη ἀδιάφθορος, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντος, ἀναδέδεικται, θεοκυῆτορ Παρθένε, δι' ἀθλήσεως, καταβαλοῦσα τὸν ὄφιν, ὑμνοῦσα τὴν δόξαν σου.

μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε

ἦχος δ'

Ἐεσμὸς καθυπέμεινας, και τῶν λαμπάδων σεμνή, τὴν ἔκκαυσιν ἠνεγκας, ἀπεριτρέπτῳ ψυχῇ, Μαρίνα πανεύφημε· ὅθεν και τοῦ Βελίαρ, ὀρατῶς σοι ὀφθέντος, ἤσχυνας τὴν μανίαν, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ, οὗ τῆς ἀπάτης λύτρωσαι ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε.

Δόξα Πατρὶ και Ὑἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι. ✠

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τεχθεὶς ἐξ αἱμάτων σου, ὁ τῶν ἀπάντων Θεός, τὸν κόσμον ἐρῥύσατο, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, δι' ἀφατον ἔλεος· ὅθεν σε Θεοτόκε, κατὰ χρέος ὑμνοῦμεν, πάντες οἱ σεσωσμένοι, τῷ ἀφράστῳ σου τόκῳ, και πίστει τῇ θερμῇ σου, πρεσβεῖα προστρέχομεν.

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε, δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.

Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.

Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.

Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαυτῷ.

Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος.

Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.

Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ἐν τῷ οὐρανῷ κ' ἐν τῇ γῆ.

Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.

Ὅ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου.

Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

Ἐξαπέστειλε σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε.

Ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ

Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς,

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορρῶν.

Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν.

Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν.

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῶ αὐτοῦ.

Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν κ' γενεάν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον κ' χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

Στόμα ἔχουσι κ' οὐ λαλήσουσιν.

Ὅφθαλμοὺς ἔχουσι κ' οὐκ ὄψονται.

Ὡτα ἔχουσι κ' οὐκ ἐνωτισθήσονται.

Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά.

Καὶ πάντες οἱ πεπειθότες ἐπ’ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ

Ἑξομολογεῖσθαι

Ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων...

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ...

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει...

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων...

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ...

Τὸν ἥλιον εἰς ἑξουσίαν τῆς ἡμέρας...

Τὴν Σελήνην, κ' τοὺς Ἀστέρας εἰς ἑξουσίαν τῆς νυκτός...

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν...

Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν...

Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, κ' ἐν βραχίονι ὑψηλῷ...

Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις...

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτοῦ...

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραῶν, κ' τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν...

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ...

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους...

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς...

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων...

Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν...

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν...

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ...

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος...

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν...

Ὁ διδούς τροφήν πάση σαρκί...

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἑκλογία

Εἰς τὸν ἅγιον Μεγαλομάρτυρα Δημήτριον καὶ λοιποὺς Μάρτυρας

Καὶ δύναμις. Ἀλληλούϊα.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις. Βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

Ἀλληλούϊα.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν. Καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

Ἀλληλούϊα.

Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἤσαν κεφαλὴν.

Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἀγίων σου. Εἶπον, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους.

Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ.

Τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ.

Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν. Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀσῆ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου.

Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν. Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

Ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα. Ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν. Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Ὅτι δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν.

Πολλὰ αἰ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία εὐφροσύνη.

Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

Ἄγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδεῖ ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου

Ἦχος ᾠ Πα ᾠ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω Πνε ε ευ

μα α α α τι

Τ ον Πα τε ε ραα προσ κυ νη σω μεν και τον Υι ον

δο ξο λο γη η σω ω μεν και το παν α γι ον ο

μου παν τες Πνευ μα α νυ μνη σω μεν κρα ζον τες

και λε γον τες παν α γι α Τρι ας σω σον παν τας η

μα ας π ρ

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω νω ων α α α μην π ρ

Την Μη τε ε ραα σου προσ α γει σοι εις ι κε σι

αν ο λα ο ος σου Χρι στε π ρ ταις πα ρα κλη σε σιν αυ της

τους οι κτιρ μους σου δος η μι ιν α γα θε π ρ ι να σε δο

ξα ζω μεν ρ δι τον εκ τα φου η μι να τει λαν τα α

α π ρ

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι...
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...
Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Κάθισμα

Ὡς περ παρθένος ἐκλεκτῆ καὶ ὠραία, γνώμην θεόφρονα ἐκτήσω Μαρίνα, καὶ τῷ Σωτῆρι πάνσεμνε νενύμφευσαι· ὅθεν καὶ ἀθλήσασα, σκληροτάταις βασάνοις, χαίρουσα ἀνέδραμες, πρὸς νυμφῶνα τὸν θεῖον, καὶ καθορᾶς τὸ κάλλος τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου, ἀπαύστως πρεσβεύουσα. Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. ✠

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων ὑποστήσας τὰ πάντα, ἐκ τῶν ἀχράντων σου σαρκοῦται αἱμάτων, ἀναλλοιώτως Κόρη ὑπὲρ ἔννοιαν, πλούτῳ ἀγαθότητος, διασώζων τὸν κόσμον· ὃ ἀπαύστως πρέσβευε, Θεοτόκε Παρθένε, δοῦναι πταισμάτων ἄφεσιν ἡμῖν, τοῖς προσκυνοῦσι, τὴν ἀρῶρητον δόξαν σου.

α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

(6')

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (6')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄγιῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου ἀργόν

Ἦχος δ' Ββ

Πανδέκτη
Ὁρθρος 1850 σ.34#

Ε κ νε ο τη το ος μου πο ο ολ λα α α πο
λε ε μει με ε ε πα α α θη η αλλ αυ τος

α αν τι λα α α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη

η ηρ μου ου ⁶λ (β')

Ο ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α

πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου ⁶λ ως χο ο ορ

το ο ος γα αρ ^{π9} πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε

ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι ⁶λ (β')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα

α τι ι ⁶λ

Α γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω

ω ου ου ου ται αι και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι ^{π9}

λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι

α δι κη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ

υ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α α μη ην

α γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ υ υ

ζει τα της χα α α ρι το ο ος ρει ει ει

θρα α αρ δε ευ ο ο ον τα α α πα σαν την

κτι ι ι σι ι ι εν προς ζω ω ο γο νι ι ι α

αν

Προκείμενον

Ἦχος δ'

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. (6')

∴ Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατήθυνε τὰ διαβήματά μου.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἔλεησον.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύη...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὁρθρος 1850 σ.489#

Α μη ην

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἔλεησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 25:1-13

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νυμφίου. ² Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραὶ. ³ Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· ⁴ αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. ⁵ Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον. ⁶ Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. ⁷ Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. ⁸ Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. ⁹ Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. ¹⁰ Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος· καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ¹¹ Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε Κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν. ¹² Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. ¹³ Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Τ αις της α θλη φο ο ρου πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξ α λει ψον τα πλη θη των ε μω ω ν ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων α μην

Τ αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα των

ἦχος πλ.β'

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τῆς παρθενίας τὸ κάλλος, ἄσυλον τηρήσασα τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, τῶν παθῶν αὐτοῦ μάρτυς ἐχρημάτισας, Μαρίνα μεγαλώνυμε· τῆς γὰρ θνησκούσης σαρκός, οὐδόλως ἐφρόντισας, καὶ ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἐδοκιμάσθης, ταῖς ποικίλαις βασάνοις· καὶ νῦν τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ κατατρυφῶσα, πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.83/838*

ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ

μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α μου

ἦχος λ π Πά

Βασ. Γούναρη*

Τ ης παρ θε νι ι α α ας το κα α α λ λος α συ

λον τη ρη η η η σα α α σα τω σω νυμ

φίλιω Χριστων παθων αυτου

μαααρτυςεχημααατιιι

σας Μαριναμεεεγαλωωνυυυ

μετηςγαρθησκουουουσηηηςσαρκος

ουδολωςεφροοοντιιισαςκαι

ωςχρυσοςεενκαμιιινωεδο

κιμααασθηησταιςποικιιιιλαι

αιαιςβασααανοικαινυντηςδοξηηςτου

Χριστουουουκατατρυφωωωσααπρεσβευε

δεοοοοομεεεθαυπεερτωνων

ψυ χω ω ω ν η η η μω ω ω ω ω ν Δ

Σῴσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ

ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η η η σο ο ο ν

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ,
σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ α'

ἦχος πλ.δ'

« Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης
ἀνεβόα· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. »

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν ὡς Μῆτερ
τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν,
εἰρήνευσον, κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ α'

Ὑγρὰν διοδεύσας

ἦχος πλ.δ'

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεόν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ,
αἴγλην μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καλλιπάρθενε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτόν, σοφῇ διανοίᾳ, κεχρημένη Μάρτυς Χριστοῦ, παρεῖδες
ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκέτης προσέρχομαί σοι σεμνή, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον
Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τὸν τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφία καὶ χάριτι λαμπруθίς, ὁ νοῦς σου Μαρίνα, τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς, οὐκ ἔπτηξε Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θεία δυνάμει κρατυνόμενος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν οὐσιώδη, συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς, κησασα αὐτήν Θεομητορ· καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διέβρηξας.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἄγιας, ᾠδὴ α΄

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

ἦχος δ΄

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς, θεουμένη πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλήσει, τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, γεωργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, Παρθеноμάρτυς ἀξιάγαστε.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πορφύραν, σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασίλεια, καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα κατηγλάισαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥωσθεῖσα, τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυνάμει Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας τύραννον, μεγαλαυχία χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας χάριτος, Θεογεννήτορ ἄχραντε· διό, σέ Μαρίνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῶ Υἱῷ προσαπενήνεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόανθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη

πανύμνητε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, θεομακάριστε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ψδὴ γ'

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεός

ἦχος πλ.δ'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμή, οὐ τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης σε πανόλβιε.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσάλευτος, ἐν καιρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εὐσεβείας κρηπίδα, θεμένη τῆς πίστεως, ἐν πέτρᾳ παμμακάριστε.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν ἐχρημάτισας, ἐν παρθένοις ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοι παρέχοντι, τὸν στέφανον πανόλβιε.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγιων αἰμάτων σου καλλιπάρθενε, οἱ κρουνοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον, Μαρτύρων τῷ νυμφίῳ σου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥωσθέντες τῇ χάριτι Θεοτόκον σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν· σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι διδόντα γὰρ τέτοκας, καὶ κόσμον ἀνεκαίνισας.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἁγίας, ψδὴ γ'

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί

ἦχος δ'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα,

τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερεις, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἱμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἠρδευσας, ὦ Μαρίνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὡς Μάρτυς μαρτυρικῆν, ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἔνστασιν, τὸν περυστὴν πτέρναις σου, ταῖς ὠραιόταταις συνέτριψας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Сυναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἀμήν.

Καθίσματα

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

ἦχος δ'

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν σε πιστοί, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπάτησας, γενναιοφρόνως καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρεία πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν· καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου ἀοίδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. ✠

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρί, ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρών, τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ Μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ψδὴ δ'

ἦχος πλ.δ'

«**Εἰσακήκοα**, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κύησασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλλομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ δ΄

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε

ἦχος πλ.δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοπρεπῆς, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου· τοῖς Ἀγγέλοις, ὥφθη ποθεινότατος· τῶν δὲ δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρέταις, ἐκείνων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθη· τῷ Χριστῷ γὰρ ἐβόας· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἠγωνισμένη πανόλβιε, καὶ προσκαίρους, πόνους ὑπομείναςα, ἐν οὐρανοῖς, νῦν τὰς ἀμοιβάς, παρὰ τοῦ Δεσπότη, κομίζῃ Μάρτυς αἰοίδιμε, ἀπίρους εἰς αἰῶνας, σὺν Ἀγγέλοις βοῶσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νῦν ἐπὶ σοί, χαίρει παρθένων τὸ καύχημα, νῦν Μαρτύρων, ὄμιλος εὐφραίνεται, νῦν καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν, ἐπισυναχθέντες, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, βοῶντες τῷ Δεσπότη, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλη καλή, πέφηνας κόρη καὶ ἄσπιλος· ὥφθης ὅλη, νύμφη παναμώμητος, τῷ τῶν ψυχῶν, κάλλους ἔραστῇ· διὰ γὰρ βασάνων, πυρώσεως παμμακάριστε, ἐφάνης λαμπρότερα, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνη ἀγνή, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας· σὺ γὰρ Λόγον, μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρὶ, σύνθρονον Υἱόν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, γεγέννηκας Θεονύμφευτε· καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις,

τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἁγίας, ψδὴ δ'

Ἐπαρθένα σε ἰδοῦσα

ἦχος δ'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον, ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ὦ Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημε.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὀλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τοῦ ποιμένος θείοις ἔχγεσιν ἐπομένη, τὸ δι' αὐτὸν ὑπέμεινας, ἐκούσιον πάθος, Μάρτυς καὶ ἐσκήνωσας, εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἔνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ πανάμμωμος καὶ μόνη ἁγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει ὑμνούντων σε, ἄχραντε Παρθένε θεόθυμε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ψδὴ ε'

ἦχος πλ.δ'

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλόανθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐμπλησον, ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἣ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε ἀγνή, ἣ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόθυμε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἣ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴασαι ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιόσασα, καὶ τὴν υἱεῖαν, τῇ

πρεσβεία σου παράσχου μοι.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ψδὴ ε΄

Ἰνα τί με ἀπόσω

ἤχος πλ.δ΄

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντονώτατον κόρη διήνυσας· ὁ γὰρ θεῖος πόθος, τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμὸν τῶν παθημάτων, αὐτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥανίδες σῶν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποστάζουσαι χλαῖναν πολύτιμον, καὶ τῆς ἀκηράτου, εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν· ὃν περ νῦν θεόφρον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νοητῷ σου νυμφίῳ παρίστασαι.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῖς δεσμοῖς τῶν εὐχῶν σου, κόρη τὸν μεγάλαυχον ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὄφρὺν τὴν πρῶην, ἐπηρμένην πρὸς γῆν ἔταπεινώσας· ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης, τῶν αὐτοῦ φοβουμένων τὸ θέλημα.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵπερτέρας σε δόξης, θείοις διαδήμασιν ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ νυμφίος Λόγος, δι' αὐτὸν ἐναθλοῦσαν θεώμενος, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγηδόνας, καρτερῶς ὑπομένουσαν ἐνδοξε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥυπτομένην ὀρῶντες, τῷ τῆς παρθενίας σου τόκῳ Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν, τῆς κατάρας τῆς πρῶην δοξάζομεν, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, μόνη ἀγνή δι' εὐσπλαγχίαν· ὃν δυσώπει Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἁγίας, ψδὴ ε΄

Σύ, Κύριέ μου, φῶς

ἤχος δ΄

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς γέγονας φωτί, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἐορτάζοντας.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνήδομαι· σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιαζόμεαι ξίφει· Μαρίνα ἀνεκραύγαζεν.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥοῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθείας ἐξήρανας, τοῖς ρεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁλόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρως γάρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς'

ἦχος πλ.δ'

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς, ὃ Θεὸς με ἀνάγαγε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλάνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὡ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κύησασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ ς'

Πάσθητί μοι Σωτήρ

ἦχος πλ.δ'

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπιλον, καὶ ὡς πηγὴ διαυγῆς, καὶ κῆπος

πολύκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ γνησία νύμφη, καὶ Παράδεισος ἀσύλητος.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεᾶνις πανευπρεπής, ὀπίσω σου ἠκολούθησε, δραμοῦσα πρὸς τὴν ὁσμὴν, τῶν μύρων σου Δέσποτα, τὸ ἄχραντον πάθος σου, διὰ καρτερίας, μιμουμένη τὸ σεβάσμιον.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς πολυάθλε, καὶ τὸν πρὶν φρενοβλαβῶς, μεγάλη καυχώμενον, μετ' ἤχου ἀπώλεσας, Σταυροῦ τῆς δυνάμει, ὦ Μαρίνα κυριώνυμε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσχου μοι δάκρυα, καὶ ἐπάκουσόν μου, τῆς δεήσεως πανάμωμε.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἁγίας, ψδὴ ς'

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς

ἤχος δ'

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἱμάτων, τῆς πλημμύρα θαλάσσης ἐξήρανας, κακοπιστίας· Χριστοῦ δέ, τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, ὦ Μαρίνα, ἀθληφόρε παρθένων τὸ καύχημα.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀβρόχως, τῶν βασάνων διήλθες κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος ὄθεν, εἰς λιμένα ἀκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης αἰοίδιμε.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τύπτεισθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττέ σε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ῥοθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον ἥλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρουκτωρίαις, τὴν ψυχὴν θεόφρον σοῦ κατηυγάσθης, ἀθληφόρε, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης αἰδίων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὁμίχλη βουλήματι, κυφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, ὥσπερ βρέφος, καὶ σπαργάνοις ἀρδρήτως εἰλίσσειται.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...

Ἀμήν.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθείσα Μαρίνα, αίμασιν, ἀθλητικοῖς τε ρεραντισμένη, θαύμασι, καταλαμφθεῖσα τῶν ἱαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, **βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.**

Οἶκος

Τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου, ἀπὸ βρέφους σεμνή πυρποληθεῖσα, ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρῥύτοις, Παρθενομάρτυς· καὶ τῇ ἀθλήσει δὲ σαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου, νύμφη εὐκλεῆς, θαλάμῳ ἔφθασας ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητῆς, λαμπαδηφόρος, εὐθαλῆς, ἀφθάρτου νυμφῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, **βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.**

Συναξάριον

Τῇ ιζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Χεῖρ δημίου τέμνει σε, Μαρίνα, ζίφει,
Χεῖρ Κυρίου χάριτι θεῖα δὲ στέφει.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρίνα δειροτομήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐφρασίου, ἐπισκόπου Ἰωνοπόλεως.

Εὐφράνας, Εὐφράσιε, τοῖς ἔργοις Λόγον,
Χαίρων πορεύου τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λαζάρου τοῦ Γαλλησιώτου.

Κλεινοῦ Λαζάρου, δόξης τοῦ Γαλλησίου,
Λείψανα σεπτὰ ἐκκομίζονται γῆθεν.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ'

ἤχος πλ.δ'

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.»

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῶκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητήν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, Μῆτερ ἀγνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ψδὴ ζ'

Παῖδες Ἑβραίων

ἦχος πλ.δ'

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχὴν σου, καὶ λαμπάσι φωτὸς, κατηύγασε βοῶσαν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἥρθης πρὸς θεῖον ὄντως ὕψος· ὑψηλὴν γάρ σου ἐκέκτησο τὴν γνώμην· καὶ νυμφῶνα λαμπρόν, κατώκησας βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότη, ἀναδέδειξαι Μαρίνα θεοφόρε, καὶ ὡς Μάρτυς αὐτῷ, ἀήτητος κραυγάζεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀρχων οὐκ ἔτι ἐξ Ἰούδα, ἀλλ' ἐξέλιπεν· ἐκ σοῦ γάρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπίς, ἀνέτειλεν ἀφράστως· ὃν εὐλογοῦσιν ἅπασαι, γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἁγίας, ψδὴ ζ'

Ἐν τῇ καμίνῳ

ἦχος δ'

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγομένη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας· ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖανάματα, παθῶν ἐπήρειαν, ἀθληφόρε Μαρίνα ξηραίνουσα.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πολυειδέσιν, αἰκισμοῖς ἐκφοβῶν σε ὁ τύραννος, εὔρε τὴν ψυχὴν σου πέτρας ὡς ἀληθῶς, στερρότεράν· ἀνεβόας γάρ· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Σὺ τῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς Θεόν, καὶ

τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένε μόνη, ὡς καθαρὰν σε ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ κ'

ἦχος πλ.δ'

«**Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὕμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.**»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, κόρη, εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαφιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὕμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἱατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς δούνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὕμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ κ'

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων

ἦχος πλ.δ'

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταθῆράν τὴν γνώμην κεκτημένη, σταθερῶς τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρεις, καὶ στέμμασι νικητικοῖς, ἐστέφθης μελωδοῦσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυστικὴν Μαρίνα σοι παστάδα, ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος, ἠὑτρέπισεν ἐν οὐρανοῖς, ὃν βλέπουσα κραυγάζεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄρεταῖς ποικίλαις κοσμουμένη, δωρεῶν πλειόνων ἠξιώθης, τὸ ἔσχατον τῶν ὀρεκτῶν, ὄρωσα καὶ βοῶσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωτηρίας ὠφθης ἀθληφόρε, τοῖς πολλοῖς αἰτία καὶ μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ, συμφώνως μελωδοῦσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλασμός ἡμῖν Θεογεννήτορ, διὰ σοῦ ἐδόθη· σὺ γὰρ μόνη, ἀπέτισας τὴν ὀφειλὴν, τὸν πάντων συλλαβοῦσα, Θεόν τε καὶ Δεσπότην, ἄχραντε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἄγιας, ψδὴ κ'

Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ

ἦχος δ'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρθένον καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν, Θεῷ διέσωσας, καὶ προσενήνοχας, ὡς προῖκα πάντιμον ἔνδοξε, τὴν αἰοιδιμόν σου ἀθλησιν, καὶ εἰς νυμφῶνα νοητόν, εἰσήχθης μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥήμασι τυράννου δυσμενοῦς ὑπηρετούμενοι, πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρί, τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς, θεοφόρε δροσιζομένη, καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ἰστασο πρὸ βήματος Χριστόν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ῥοφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον, ἀποκυήσασα, τὸν οὐρανῶσαντα πάντα γνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Μαρίνης τὴν σεπτὴν, μνήμην φαιδρύναντα· ὧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ψδὴ θ'

ἦχος πλ.δ'

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἀγνή, σὺν ἄσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοὴν μου τῶν δακρῶν, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπруνον, Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ψδὴ θ'

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή

ἦχος πλ.δ'

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀνώλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπιτηδεῖως ὄντως ἐτρύγησας· τὴν στρεφομένην ἀβλαβῶς, ῥομφαίαν διέβης γάρ, μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς καλλιπάρθενε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφλεξε πᾶσαν ὑλικὴν, καὶ φιλόκοσμόν σου Μάρτυς διάνοιαν, ἔρωσ ὁ ἔνθεος, καὶ στερῶτάτην Μάρτυρα ἔδειξε, παρθενικαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλάμπουσαν, Μαρίνα πάνσεμνε· διὸ πάντες σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αὖσόν μου νύμφη ἐκλεκτή, τῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἁμαρτίας Μάρτυς διάρρηξον, παρισταμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, τῷ πανοικτίρμονι, καὶ παθῶν μου τὴν ἀγλὴν διασκέδασον.

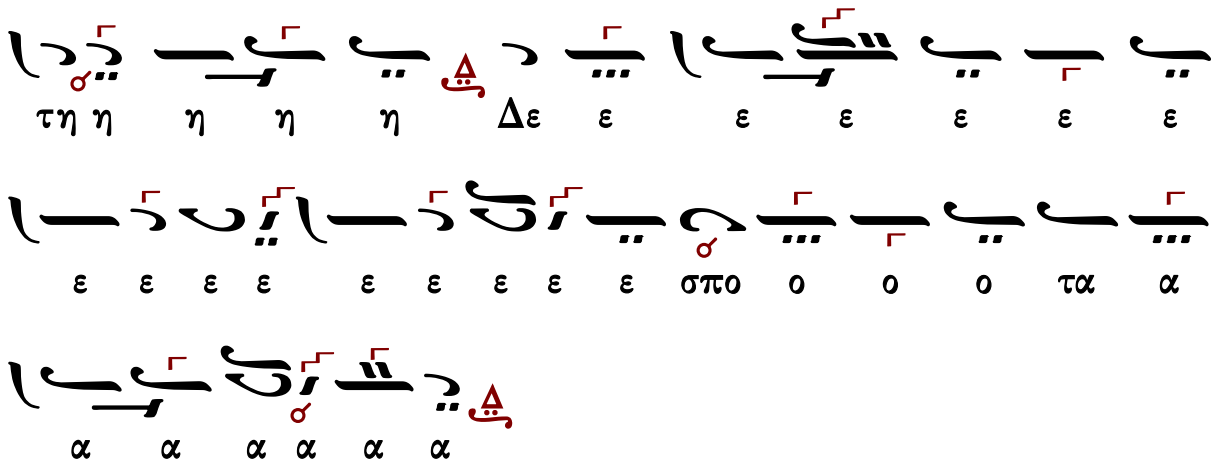
Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πέπαυται φρύαγμα δεινόν, τοῦ ἀλάστορος· ἰδοὺ γὰρ νεάνιδες, ἐπιλαθόμεναι, τῆς γυναικειᾶς φύσεως ἠθλησαν· καὶ κατ' αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νῦν τῆς προμήτορος, ἀνεκτήσαντο σαφῶς τὴν παράπτωσιν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ᾠριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Πανάχραντε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίζοντα· διὸ σε πάντα γνε, Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἁγίας, ψδὴ θ'

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

ἦχος δ'

- α' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.
- γ' Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.
- δ' Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.
- ε' Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.
- ς' Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.
- ζ' Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀινοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

- η' Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν

Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
ᾠδὴ α'

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.330#

Α νοὶ ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ται

πνευ μα τος ⁶ και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι Μη ^λ

τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων ^π και ⁹

α σωγη θε μενος ταυ της τα θαυ ματα ⁶ ^λ ᾠδὴ γ'

Τ ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κε η

ζω σα και α φθο νος πη γη ^Δ ^{δὲ} θι α σον συ γ κρο τη σαν

τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον ^π και εν τη θει α ⁹

δο ξη σου ^Δ ^{δὲ} χορὸς α' στε φα νων δο ξης α ξι ω σον ⁶ ^λ ᾠδὴ δ'

Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην ⁶ ^λ της εκ

της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου του υ ψι στου

ο Προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε δο ξατη δυ να μει σου Κυ ρι ε

←ειρμολόγιον ΖΩΗΣ

ὠδὴ ε'

ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο

ξη σου συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε

σχες εν μη ητρα τον ε πι πα αντων Θε ον και τε ε

το κας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη

ρι ι αν βρα βευ οντα

ὠδὴς'

την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την

οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος δευ τετας χει ρας κρο

τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

τες 6 λ

ωδηζ'

Ουκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι θε ο φρονες πα

ρα τον κτι σα αν τα 6 λ αλ λα πυ ρο ος α πει λην 6 λ αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλλον 6 λ υ περ υ μνη

η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το

ος ει 6 λ

ωδηη'

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον 6 λ

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1

ἤχος δ'

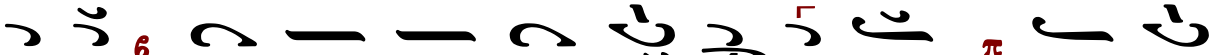
- ∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου. 46-47
- ∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἰ γενεαί. 48
- ∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50
- ∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51
- ∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53
- ∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ⁶ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ⁶ την ον τως Θε ο

 το ο κον σε με γα α λυ νο μεν ⁶

Καταβασία θ' ὑδῆς

ἦχος δ'

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερά θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Α πας γηγε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λαμ πα δου χου

 με νος ⁶ παν η γυ ρι ζε τω ω δε ^π α υ

λων νο ο ων φυ σεις γε ραι ρου σα ⁶ ^λ την ι ε ραν παν
 η γυ ριν της Θε ο μη η το ο ρος ^Δ ^δ και βο α
 α α α α τω χαι ρις παμ μα κα ρι στε ⁶ ^λ Θε ο
 το κε α γνη η αι παρ θε νε ε ε ε ε ⁶ ^λ

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάρια

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

ἦχος γ'

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, ρῦσαι λαὸν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ρυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

ἦχος λ π δι Νη

π. Γεροθέου Γερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

Κ ε λευ σον δε σπο τα α α α α γι ε ^{2'} ^λ η η χος

τε ταρ τος ^{γ'} ^η

Αἶνοι

Πασαπνοάριο

ἤχος δ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος δὲ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.193#

Π ᾶ σα πνο ὀ η αἰ νε σα τω ω το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον ^{π ρ} αἰ νεῖ τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω

ω ων ου ου ρα α α νων αἰ νεῖ εἰ τε α α αυ

το ον εν τοις υ ψι ι ι ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει υ

μνο ος τω Θε ε ε ω ω ^{ε λ}

αἰ νεῖ εἰ εἰ τε α αυ τον πα αν τες οι Α α αγ

γε λοι οι α α αυ του ^{π ρ} αἰ νεῖ εἰ εἰ εἰ τε α αυ

τον πασαι αι Δυνα α α μει εις α α αυ του

σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω Θε ε ω ω

Τὸν δεσπότιν... ἄργον

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὁρθρος 1909 σ.197/471*

τον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο ο

ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο τη η η η η

η η η ιη η η ην και Α α α α ια α α α

α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι ε ρε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α

α α α α α α α α α α α η η η

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

ἦχος δ'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῷ φρονήματι ηὔτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· καὶ τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρων θρόνον θεῖναι, σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Ἄργον εἰρμολογικόν μέλος

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

ἦχος γ'τος Ββ
λ

Μουσικό ἀπάνθισμα
Χρυσσοστόμου μοναχοῦ
Κωνστ-πολη 1904 σ.236
(διασκ. Γεράσιμος μον.)*

Α ἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυτου ⁶λ

Π ο λυ ω ω ω δυ υ να βα α σα α να α α υ

πο στη η ναι αι παν εν δο ο ξε ε ⁶λ αν δρι κω ω φρο ο

νη η μα α τι ι ι η ηυ το μο λη η σα ας ⁶λ και

τω ων Ε ελ λη η η νων σε βα σμα α τα α α α ως κο ο

νιν ε λε ε πτυ να α α ας και αι το ον τυ ρα

α νο ο ον ε χθρον ⁶λ α θλη φο ο ρε ε παν ευ φη η με

ε ^Δ τον κα αυχω με ε νον υ περ αν ω ω θε εν α

στρω ων θρο ο νο ον θει ει ει ναι αι αι αι συ υ κα α τη

σχυ υ νας Μα α ρι ι ι να και τους λα ου ου ους κα

α τε ε φω τι ι σα ας ⁶λ

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὐάν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον Μάρτυς ἔνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ⁶ λαι νει

τε αυ τον ⁶ εν ψαλ τη ρι ω και κι θα αρα ⁶ λ

Τον αρ χε ε ε κα α κων δρα α κο ον τα α α τον

την Ε ευ α αν γυ μνω σα αν τα α ⁶ πα ρα βα α σει ει

προ ο τε ε ρο ο ον μα αρ τυς εν δο ο ξε ε ⁶ δι

α α Στα αυ ρου ου ου α α πε νε κρω ω σα α α ας α γω ω

σι δε σμε ευ σα σα α α α τοι οις σε ε πτοις

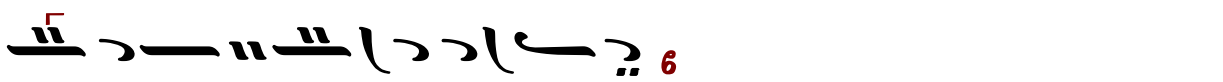
σου ου ε ε ευ σε βως ⁶ Χρι στον δυ υ να α μιν ε χου ου

σα α ⁶ ον ι ι κε τε ευ ε εκ φθο ρας και αι κι ιν

δυ νω ων λυ υ τρω ω θη η η ναι αι αι αι του ους ε εν

 πι στει ει ε κτε ε λου ου ουν τας την α ει σε ε ε

 βα α στο ον μνη μνην σου ου ⁶λ

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὡσπερ προΐκα πολῦτιμον, τῷ νυμφίῳ προσήγαγες, ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποιῶν, καὶ πυρὸς κατεφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τῆν νίκη, οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῶν παρθένων ὠραΐσιμα, τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, νύμφη τοῦ Παντάνακτος περιδέξιος, ὡς ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Μαρίνα πανεύφημη, καθελοῦσα τὸν ἐχθρόν, τοῖς τῶν ἄθλων σου σκάμμασιν· ὅθεν πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β'

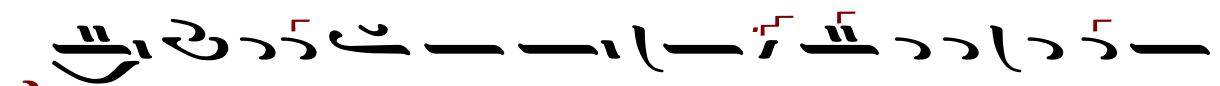
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀθλητικὴν ὀδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Μαρίνα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσηλθες, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἦχος λ π Πᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσικὴ Κυψέλη Β'
I.M.Γρηγορίου 2005 σ.318*

 Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι

 Υι υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Α θλη τι κην ο δευ σα α σα α α ο ο
δον προ γο νι κην εξ ε φυ υ γε ες βου ου λην
Μα ρι να πα α αν σε βα α σμι ι ι ι ε
και ως μεν παρ θε ε νο ο ος φρο ο νι ι ι
μη λαμ πα δη φο ρο ος ει εισ η η η λ θες εις
τας αυ λας του ου ου Κυ ρι ι ου ου ου ου σου
ως δε Μα αρ τυ υ υς α αν δρει ει ει α χα α
α ρι ι ι ν ε ε λα α α βες απ ε λαυ νειν
πα σα αν νο ο σον ε εξ αν θρω ω ω ω πων αλ
λα α α α α και η η μας τους υ μνου ου ου ουν
τα ας σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ψυ χι κων

 αλ γη δο ο νων ε ε λευ θε ε ρω ω σο ον

 ταις προς Θε ον ι ι κε σι ι ι αι αι αι αις σου

Θεοτοκίον

ἦχος πλ. β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν
 Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῆς Ἀθληφόρου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

Κωνστ. Παπαγιάννη

ἦχος λ π

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Μηνολόγιον
 2007 σ.15/1055#

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

 α μην

Θ ε ο το κε συ ει η αμ πε λος η α λη

 θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε

 ι κε τευ ο μεν πρε σβευ ε Δε σποι να με τα της

α θλη φο ο ρου και παν των τω ων α γι ων ε λε

η θη ναι τας ψυ χα ας η η μω ων

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου (γ').

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ,

Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομος
Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ς

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.305*

Δ ο ξ α σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι

στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις

ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προς κυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερπαν το κρα τωρ Κυ ρι ε Υι ε μονογε νες Ι η

σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ υ ρ ι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν του

κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρων τας α μαρτι

ι ας του κο σμου π

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων Δ ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μονος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη

ην π

Κ αθ εκ κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε Δ και αι

νε σω το ο νομα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον το

ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας καθ α

πε ρ η λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι και

ω ματα σου (γ')

Κυριε καταφυγη ε γε νη η της η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

τον σοι

Κυριε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο μεθα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ουτοις γι νω σκου σι

σε

Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

θα νατος ε λε η σον η μα ας (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει **Δ** και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας **χ**

α α α γι ος ο Θε ε ε ος **Δ**

α α α γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο

ος

γι ο ος Α θα α α α να α α α α

τος ε ε λε ε ε η η η σο ον η η μα α α

α ας

Απολυτίκιον

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

ἦχος α'

Τοῦ πατρός σου ἐκ βρέφους ἀπεστράφης τὰ εἶδωλα καὶ τοῦ Ὀλυβρίου τυράννου τὴν ὄφρυν κατεπάτησας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνή, ῥωσθεῖσα δὲ ἰσχυί Σταυροῦ, αἰσθητοῦ τὴν τοῦ φανέντος κεφαλὴν συντρίβεις πολεμήτορος. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀμήν.

Ἦχος λ π δλ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

Κυριε εελεησον

Κυριε εελεησον

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^{β λ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^{γ δ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^{γ δ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λε ε η σον ^{β λ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λε η σον ^{Δ δ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε η σον ^{γ η}

^{NH} ^{ΠΑ}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σον ^{π ρ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^{γ δ}

ἕτερα

οι Κυρι ε

μην

Αντίφωνα

Ἦχος Δι

ἀντίφωνον α'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.377

- ∴ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. 111:1
- ∴ Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. 96:11
- ∴ Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος. 30:24
- ∴ Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείπει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. 36:28

Ἦχος Δι

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Πανδέκτη
1851 σ.26#

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεερωσον

η μας

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτερωσον η

μα ας

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

ἀντίφωνον β'

Ἦχος Δε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.377

∴ Εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἑξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

96:12

∴ Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.

36:18

∴ Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν ρύσεται αὐτούς.

96:10

∴ Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν

σε. 144:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δε

Πανδέκτη 1851 σ.26#

Σωσον ημασ Υιε ε Θεου ο εν α γι οισ

θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Χρυσανθου Θεοδοσόπουλου, 1983 σ.31*1

Δοξα Πατρι και Υιω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου

α θα να τος υ πα α α αρ χων και κα τα δε ξα

με νος δι α την η με τε ραν σω τη ρι ι αν

σαρ κω θη η ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου

και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ εν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να α

τω θα να τον πα τη σας ει εις ων της α γι ας

Τρι α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι και τω α

γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

ἦχος α'

∴ Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. 149:5

∴ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. 115:6

∴ Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. 23:6

Τοῦ πατρός σου ἐκ βρέφους ἀπεστράφης τὰ εἰδῶλα καὶ τοῦ Ὀλυβρίου τυράννου τὴν ὄφρυν κατεπάτησας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνή, ῥωσθεῖσα δὲ ἰσχυῖ Σταυροῦ, αἰσθητοῦ τὴν τοῦ φανέντος κεφαλὴν συντρίβεις πολεμήτορος. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ. Δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Εἰσοδικὸν

ἦχος Δι'

Πανδέκτη 1851 σ.27#

Δ ε εὐ τε προσ κυ νη σω μεν και προσ πε σω ω μεν Χρι

στω

σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α γι οις

θαυ μα στος φαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκια

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

ἦχος α'

Τοῦ πατρός σου ἐκ βρέφους ἀπεστράφης τὰ εἶδωλα καὶ τοῦ Ὀλυβρίου τυράννου τὴν ὄφρην κατεπάτησας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνή, ῥωσθεῖσα δὲ ἰσχυί Σταυροῦ, αἰσθητοῦ τὴν τοῦ φανέντος κεφαλὴν συντρίβεις πολεμήτορος. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ. Δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ Μαρίνα ἔνδοξε, τῶν ἐπιγείων τὴν σχέσιν πᾶσαν κατέλιπες, καὶ ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς καλλιπάρθενος· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, κατεπάτησας στερβρῶς, ὀφθέντα σοι Ἀθληφόρε. Καὶ νῦν πηγάζεις τῷ κόσμῳ, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Κοντάκιον

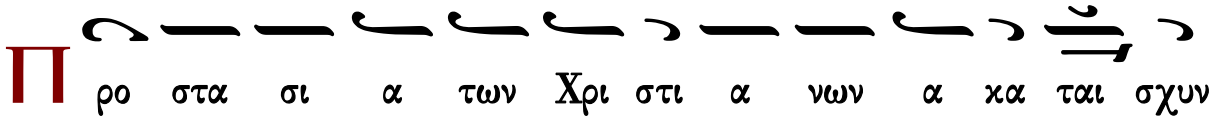
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

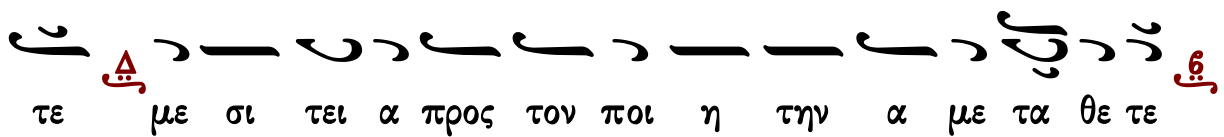
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

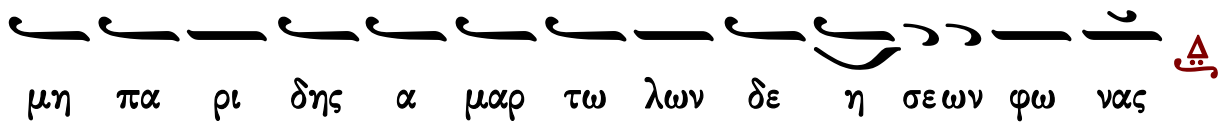
Γεωργίου Πρωγάκη

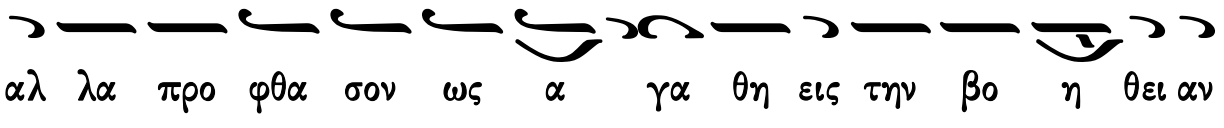
ἦχος δὲ Δι

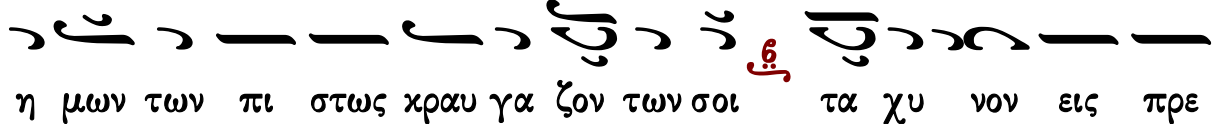
Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσικὴ Συλλογὴ
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

 Προστασια των Χριστιανων ακαι σχυν

 τε μεσι τεια προς τον ποιητην ακαι μεταθετε

 μη παριδης ακαι μαρτων δεησεων φωνας

 ακαι λαπροφθασον ως ακαι γαθη εις την βοηθειαν

 ημων των πιστως κραυγαζον των σοι ταχυον εις πρε

 σβει ει αν και σπε ευ σον εις ι κε σι ι αν η προ στα

 τευ ου σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε

 ε ε

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἕλέησον.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὑμνος

Κυρ. Ἰωαννίδου (Καλογήρου)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Μουσικός Θησαυρός Λειτουργίας
Νεκταρίου μοναχοῦ 1931 σ.548*

 Α μην Ἀ γι ος ο Θε ε ε ος η̣ α α α

 γι ος ι σχυ υ υ ρος α γι ι ο ος Α α θα

 α να α το ο ος ε λε ε ε η η η σο

 ον η η η μας π̣ ρ̣

α γι ο ο Θ ε ε ε ο ς α α α γι ο ς

ι σχυ υ υ ρ ο ς α γι ι ο ο ς Α α θ α α ν α α

το ο ο ς ε λε ε ε η η η σο ο ν η η η

μα ς π ρ

α γι ο ς ο ο Θ ε ε ε ο ς α α

α γι ο ς ι σχυ υ υ ρ ο ς α γι ι ο ο ς α α

θα α ν α α το ο ο ς ε λε ε ε η η η σο

ο ν η η η μα ς π ρ

ο ξ α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

και α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει

εις τους αι αι ω ω νας των αι ω ω νων Α α

α μην η

Α γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε

λε ε ε η η η σο ον η η η μας π ρ

Τοῦ βήματος

π. Μαξίμου

Ἦχος ᾠ Πα

π. Μαξίμου
εκ χειρογράφου*

Α ΠΑ α α α α α α α α γι ι ι ος π ρ

ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο Π-ΔΙ

ΠΑ Θε ε ο ο ο ο ο ο ος Δ δ

ΠΑ
Α α α α α α α α γι ι ι ος π ι ι

Π-ΔΙ
ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ι ι ι σχυ υ

ΠΑ
ρο ο ο ο ο ος

ΠΑ-ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΔΙ
Α α α α α α α α α γι ι ι ο ο ο

ΚΕ ΔΙ Π-ΚΕ
ος α θα α α α α α να α α λε α θα α

ΔΙ ΚΕ
να α το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε η η η η

ΜΕΛ
λη η η η σο ο ον η η μα α α α α α α

ΠΑ
ας π

Δύναμις (ἄνευ κρατημάτων)

γι ι ι ι ι ι ι ι Α α α γι ι

ος Α θα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α λε ε ε ε ε

γε ε ε ε Α θα α α α α α α α α

α α α α χα α α α α α α α α να το

ο ο ο ος

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε η η η η η η η η ε λε ε ε η

η σο ον η η μα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α χα α α α ας π 9

λε ε ε ε ε ε γε ε ε Δυ υ υ υ υ

υ να α α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ις π 9

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ π ς

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

Κ υ ρι ε σω ω ω σον του ους ε ε ε ε ε

ευ σε ε ε τους ευ σε ε βει ει λει ει ει ει εις ς

Κ αι αι αι αι ε ε πα α α α α α α α α κου

ου ου ου ε πα α κου σο ο ο ο ο ον η η η η

η η μω ω ω ων ς

Οἱ φῆμες...

Σάββα τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυκλάδων, πολλά τὰ ἔτη.

Ἀπόστολος

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Πρόσχωμεν.

∴ Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. 67:36

∴ Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. 67:27

Σοφία.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 3:23-29 καὶ 4:1-5

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἔσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδώσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλληγ' οὐκ ἔνι δούλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Ἄλέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Εἰρήνη σοι.

Σίμωνος Καρρά

ᾠχος λ π π̄ Πα

Σίμωνος Καρρά*

α λ λη λου ι ι α α αλ λη η λου ου ου ου

ι ι ι ι α α α ια α αλ λη η η λου ου ου

ου ι ι α α

τὸ τέλος τοῦ τρίτου

* α α α α α

∴ Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. 39:2

∴ Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου. 39:3

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:24-34

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ²⁴ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. ²⁵ Καὶ γυνή τις οὕσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα ²⁶ καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρὸν ἔλθοῦσα, ²⁷ ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἔλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. ²⁸ Ἔλεγε γὰρ· Ὅτι κὰν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι. ²⁹ Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. ³⁰ Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγινούς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξεληθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; ³¹ Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἤψατο; ³² Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. ³³ Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν ἐπ' αὐτῆς, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ³⁴ Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκτενῆς δέησις

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν

μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναῖξί καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δέσις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων

Εὐξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Σοί, Κύριε.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μὴ τις τῶν κατηχομένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία!

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος α΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

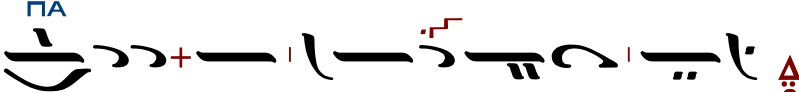
Πέτρου Λαμπαδαρίου

Θεοδώρου Φωκαέως

Λειτουργικὰ ἦχος α΄

Ἦχος ᾠ̄ Πᾱ ᾠ̄

Κ ^{ΠΑ} ^{π ρ}
υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν

Κ ^{ΠΑ} ^{Δ ρ}
υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν

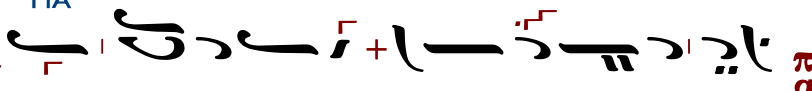
Κ ^{ΠΑ} ^{Δ ρ}
υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν

Κ ^{ΠΑ} ^{π ρ}
υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν

Π ^{ΠΑ} ^{π ρ}
α ρ α σ χ ο υ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ε

Π ^{ΠΑ} ^{Δ ρ}
α ρ α σ χ ο υ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ε

Π ^{ΠΑ} ^{Δ ρ}
α ρ α σ χ ο υ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ε

Π ^{ΠΑ} ^{π ρ}
α ρ α σ χ ο υ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ε

Σ ^{ΠΑ} ^{π ρ}
ο ι Κ υ ρ ι ε

Α ^{ΜΕΛ} ^{π ρ}
μ η ν

ΠΑ
Και τω πνευματι ιι σου πρ

Αγαπήσω σε, ἄργον Ἰακώβου Πρωτοπάλτου

ΠΑ
Αγαπήσω σε Κυριε η ισχυς μου Δ Κυρι
ος στερεωμα αα μου Δ και καταφυγη
μου και αιρυυσηστη η ης μου πρ

ΠΑ
Πατερα Υιον και αγιον Πνευμα Δ Τρι
αδαομοοουσιον και ααχωρι ιι ι
στον πρ

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Και ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Και πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Και εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Και ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε ^{ΠΑ} λεον ει ρη η η η νης ^ρ θου σι ι ι αν αι

νε σε ως ^π π

Κ ^{ΠΑ} και με τα του πνευ μα το ος σου ^Δ Δ

Ε ^{ΠΑ} εχο μεν προς τον Κυ ριον ^Δ Δ

Α ^{ΠΑ} αξι ο ον και δι ι και αι αι αι ον ^π π

Α ^{ΠΑ} αγι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα ωθ ^Δ Δ

η ρης ο ου ρα α νο ος και η γη της δο ξης σου ^π π

ω σαν να α εν τοις υ ψι στοις ^Δ ευ λο γη με νος

ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ^Δ ω σαν να

α ο εν τοις υ ψι ι ι ι στοις ^{π ρ}

^{ΠΑ}
Α α α α μην ^Δ

^{ΠΑ}
Α α α α α α α α μην ^{π ρ} ^χ

^{ΠΑ}
Σ ε ε υ μνου ου ου σου μεν ^{π ρ} σε ε ευλο γου

ου ου ουου μεν ^Δ σοι ευ χα ρι στου ου με εν Κυ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ε ^{π ρ} και δε ε ο με θα α α

α σου ^Δ ο ο Θε ε ο ο ο ο ος η η η η η

^{π ρ}
μων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

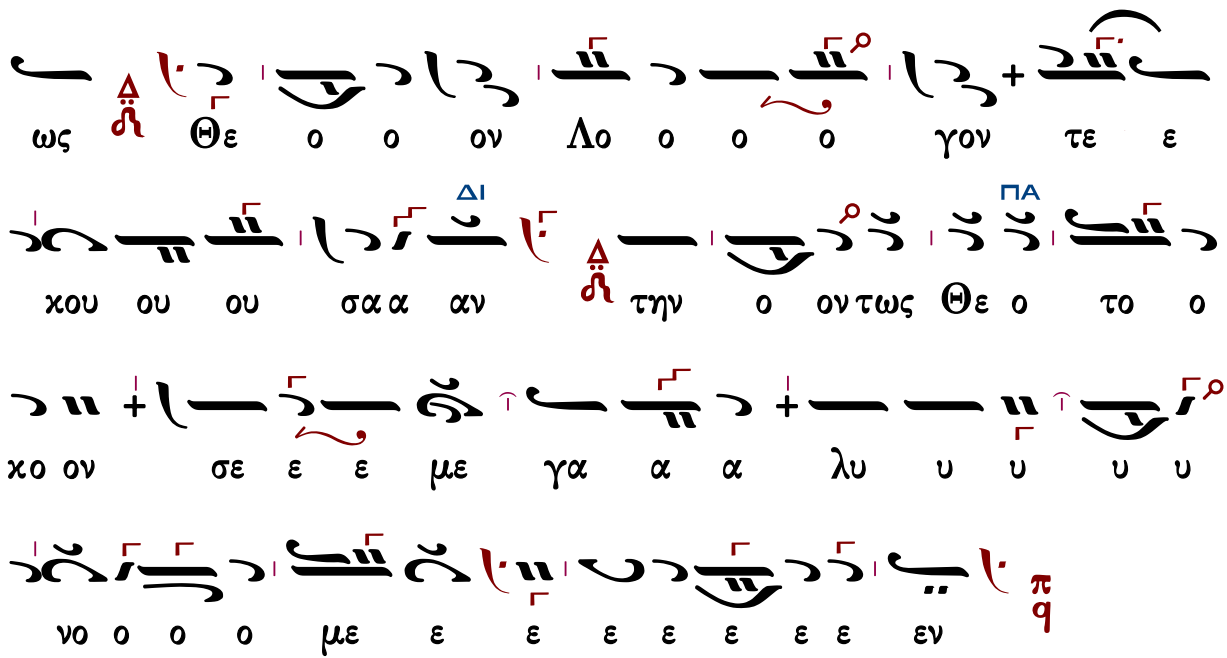
Ἄξιόν ἐστιν

Γρηγορίου πρωτοψάλτου
(διασκ. Βασ. Νικολαΐδου)

Ἦχος 4̣ Πα̣

Δημοσθένης Παϊκόπουλος
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Θ. Λειτουργία 2006 σ.252*

Α̣ ^{ΠΑ} ^χ ξι ον ε ε στι ιν ως α α α λη η η
θω ως ^Δ μα κα ρι ι ζειν σε ε τη ην Θε
ο ο ο το ο ο ο κον ^π την α ει μα κα ρι
ι στον και παν ^Δ α μω μη η η τον ^{ΠΑ} και μη τε ε
ρα του ου Θε ε ε ε ου ου ου η μω ων
^π την τι μι ω τε ε ε ε ραν των Χε ε ε
ρου ουου βι ιμ ^Δ και εν δο ξο τε ε ε ε ραν α
συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω ων Σε ε ε
ρα φι ιμ ^π την α δι α φθο ο ο ο ρω ω

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶσον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίῳ δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι, Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἀγίοις.

Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος α'

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια.

Δημητρίου Σουρλαντζή

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

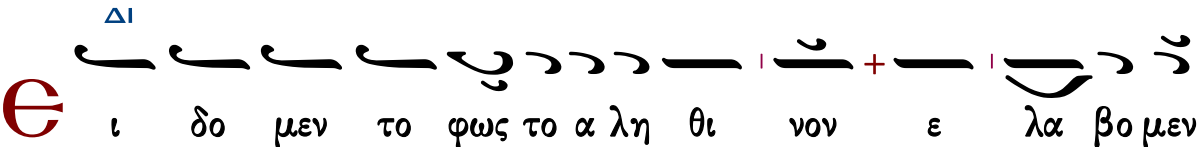
ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

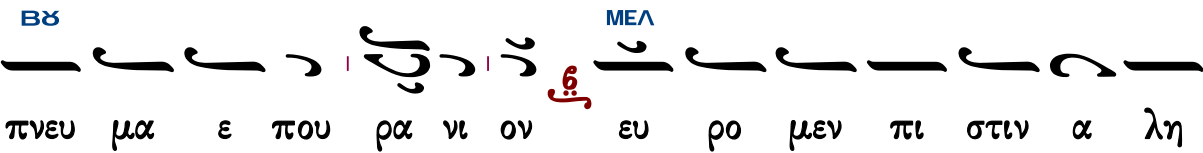
Δημητρίου Σουρλαντζή

ἦχος Δι

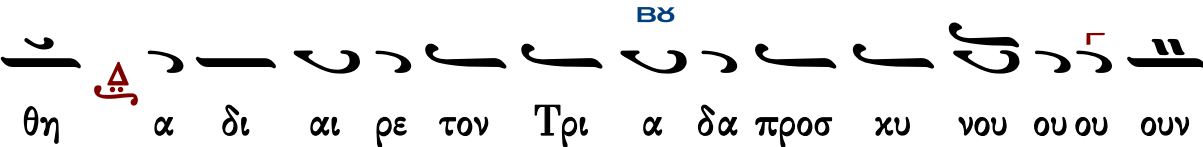
Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

 εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εὐλάβομεν

 πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν πίστιν ἀλη

 θῆ αδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες

τες ^ε αυ τη γαρ η μας ^{MEΛ} ε σω σε ε ε

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ἦχος β'

Ἀμήν. Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσέως σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἤξιωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων Σου μυστηρίων· στηρίξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος ^{Δι}

Ι.Μ.Βατοπαίδιου
Λειτουργία 2007*

α ^{μην}

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως

σου Κυ υ ρι ε ^{Δι} ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου

ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι

ων μυστη ρι ων σου ^ε στη ρι ξον η μας εν τω

σω α γι α σμω ^{Δι} ο λην την η με ραν με λε ταν

την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη

λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Ὁρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (β')

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο

ο ος

Απόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῆ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

^{Δι}
Τον εὐλογοῦσιν τακαγιαζονταη
μας Κυριεφυλαττεειςπολλαετη

εις ἀρχιερατικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

^{Δι}
Τον δεσποτην και αρχιεραημων
Κυριεφυλαττεειςπολλαετηδεσπο
ταειςπολλαετηδεσποταειςπολλα
εεετηδεεσποτααα

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε·
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τόν Ἑσπερινόν

Στιχολογία

Ἱεροθέου Ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Ἑσπερινός 1991 σ.219*

Θ ^{ΝΗ} ου Κυ ρι ε φυ λα κη ην τω στο μα τι ι

μου ^Δ και θυ υ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι ι τα

χει ειλη μου ^γ

Μ ^{ΝΗ} η εκ κλι ι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

νη ρι ι ι ας ^β του προ φα σι ζε σθαι προ φα α α ^{ΠΑ}

^{ΝΗ} σεις εν α α μαρ τι ι ι αις ^γ

Σ ^{ΝΗ} υν αν θρω ω ω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι ι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με

τα α των ε ε κλε κτω ων αυ των

αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει

και ε λε εγ χει με ε λαι ον δε α μαρ τω

λου μη λι πα να α α τω την κε ε φα λη η ην

μου

τι ε ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις

ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο ο με

να πε τρας οι οι κρι ται αι αυ των

κου σον ται αι τα ρη μα τα α μου ο

τι η δυ υνθη σαν^{6 λ} ωσ ει πα α χος γης ερ

^{ΠΑ} ^{ΜΕΛ} ^{ΝΗ}
ρα α α γη ε πι της γης ^{π ρ} δι ε σχορ πι σθη τα

ο στα α αυ τω ων πα ρα α τον α α α δην^{ν ρ}

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο ο φθαλ

^{ΠΑ} ^{ΝΗ}
μοι οι μου^{6 λ} ε πι σοι ηλ πι σα ^{π ρ} μη η η αντα

νε ε λης τη ην ψυ χη η ην μου^{ν ρ}

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος^{Δ ρ} ης συν

^{ΠΑ} ^{ΝΗ}
ε στη σαν το ο ο μοι και α πο σκαν δα α α

^{ΠΑ} ^{ΝΗ}
α α λων^{ν ρ} των ερ γα ζο με ε ε νων την α α νο

μι ι ι αν^{ν ρ}

Π ε σου ου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ

τω ων οι α μαρ τω λοι **ΔΙ** κα τα μο νας ει μι

ΝΗ ε γω **ΔΙ** ε εως αν πα ρε ε ελ θω **Ν**

Φ ω νη η μου προς Κυ υ ρι ον ε κε κρα ξα **β λ**

ΠΑ φω νη η η μου προς Κυ υ ρι ον ε ε δε η η η

Ν θην **ΔΙ**

Ε κ χε ω ε νω ω πι ον αυ του την δε η σι

ιν μου **β λ** την θλι ι ψι ιν μου ε νω πι ον αυ του α

πα γ γε λω **Ν**

ΝΗ εν τω ε κλει ει ει πειν εξ ε μου το πνευ

μα μου και συ ε ε ε γνωωσ τας τρι βους μου

Ε ν ο δω τα αυ τη η η ε πο ρευ ο ο

ο μην ε εκρυ ψα αν πα γι ιδα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η η ην ο ε πι ι γι νω ωσκων με

α πω λε το φυ γη η η απ ε μου και ουκ

ε ε ε στιν ο εκ ζη τω ωων τη ην ψυ χη η ην

μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα σου

ει η ελ πι ις μου με ρι ις μου ει ει εν γη η ζω

ων των ^γδ

Π ^{ΝΗ} ρο σχές προς την δε η σι ι ιν μου ο ο ο τι ε

τα πει νω ω θην σφο ο ο δρα ^γδ

Ρ ^{ΔΙ} υ σαι με εκ ^{ΝΗ} τω ων κα τα δι ω κον των με ^Δδ

^{ΠΑ} ο ο ο τι ε κρα ται ^{ΝΗ} ω ωθη σαν υ περ ε με ^γδ

Ε ^{ΝΗ} ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην

^{ΠΑ} μου ^Δδ του εξ ο μο λο γη ησα σθαι τω ο νο

^{ΝΗ} ο μα τι ι ι σου ^γδ

Ε ^{ΔΙ} με υ πο με νου ου σι ^{ΝΗ} δι ι και οι ^Δδ ε

ε ως ου ου αν τα α πο δω ως μοι ^γδ

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Στιχηρὰ

Λουκᾶς Λουκά

Θεοτόκε Παρθένε,

πολίτικον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε̣

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικῆς
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

ΔΙ ΚΕ
 Θ ε ε ο ο το ο ο κε ε ε Πα αρ θε ε ε
 νε χ q και αι αι αι ρε ε ε ε π' q κε χα ρι
 τω ω με ε ε νη η η Μα α ρι ι ι ι α ο x q
 ΠΑ
 ο Κυ υ υ υ ρι ι ο ος με ε τα α α σου ου π q
 ΔΙ ΚΕ
 ευ λο ο ο ο γη με ε ε ε νη x q Συ υ ε εν
 ΔΙ ΚΕ
 γυ υ υ ναι ξι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ΔΙ ΚΕ
 ι ι ι x q και ευ λο ο ο γη η με ε ε ε

ΠΑ
νοσ ο καρ πο ο ο ο ος τη ης κοι λι ι ι ι α

ΚΕ
ας σου ου ο ο ο ο ο τι Σω τη η ρα α α

ΔΙ
α ε ε τε ε κε ε ε ε ες τω ω ω ων ψυ

ΚΕ
χω ω ω ω ω ων η η τω ων ψυ υ χω ων

ΔΙ ΚΕ
η η η μω ω ω ω ω ων

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκάς Λουκά

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδην

Ὁκτάηχον

Ἦχος ᾠ Πα

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδην *

ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Θ ε ε ο ο το ο ο κε ε ε ε Πα αρ θε ε ε ε

ΔΙ ΜΕΛ
νε χαι αι αι αι ρε ε κε χα ρι ι ι ι ι ι

ΔΙ
τω με ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε νη

ΓΑ ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Μα ρι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο

ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου

ΒΞ ΜΕΛ Π ρ
ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε νη η η η

ΠΑ ΝΗ ΠΑ Π ρ
συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι

ΚΕ ΔΙ Χ ρ
και ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο καρ πο ο

ΠΑ Π ρ
οστη η ης κοι οι λι ι ι ι α α α ας σου

ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ
ο ο ο ο ο τι Σω ω τη η η η η η ρα α α

ΖΟ ΝΗ Ζ
α ε ε ε ε ε τε ε ε κε ες των ψυ χω ω ω

ΠΑ
ω ωων η η η τω ω ων ψυ χω ω ω ων

ΜΕΛ Π ρ
η η η η μω ω ω ων

Ὁκτάηχον

Ἦχος ᾠ Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

Ἥχ
λε ε ε π ρ

Θ ^{ΝΗ ΠΑ}
ε ε ε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο κε Πα αρ θε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ^{π ρ} λε ε ε ε ε ε ε ε θε ο

^{ΔΙ ΚΕ}
το ο ο ο ο ο ο κε Παρ θε ε ε ε ε ε

ε ε νε ε ε ε ε ε ε ε ^{χ ρ} και αι αι αι

^{ΠΑ}
αι αι αι αι αι αι ρε ^{χ ρ} τε ρι ρι ρι ρε εμ και αι αι αι

^{π ρ}
αι αι αι ρε

^{ΜΕΛ ΒΞ}
Κ ε χα ρι τω ω με ε ε ε κε χα ρι τω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε νη ⁶ λ τι ι ι ι

τι ι ι ι τε ερι ρε ε ρι ρε ε ερι ρε τε ε ρεμ ^{MEΛ}

⁶ λ ^{ΓΑ} **Χ** αι αι αι αι αι αι αι ρε Μα ρι ι ι ι ι ι α

ο Κυ υ ρι ος μετα α σου ου ου ου ου ^{NH} το ο το

^{ΓΑ} ο ο ο το ο το ο ο ο το ρο ο ρο τε ρε

^{NH} ε ρι ρεμ ^{ΓΑ} τε ρε ρε ρι ρι ρι ρεμ ⁶ λ ⁶ λ και ρε συ εν γυ

ναι ⁶ λ ξι ⁶ λ

^{NH} **Ε** υ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε νη συ υ ^{ΔΙ}

ε ε εν γυ υ ναι ξι ι ι ι ι ι ι ι ι ⁶ λ τι ι

ι τι ι ι τε ρι ρε ρου τεμ τε ρι ρε ρι ρι' ρι ρε

ε ρι ρεμ τε ρι ρε ρε ε ρεμ

Κ αι αι αι ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε

ιε ε και ε ευ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε νο ο ο ο ος το ο ο ο ο ο ο ο ο το ο

το ο ο ο ο το ο ο τε ε ρι ρε ρι ρε ε ρε

ρε ρι ρε ρι ρι' ρι ρε ρι ρεμ

Ο καρ πο ο ο ος της κοι οι λι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α τη ης κοι οι λι ι ι α ας σου ου

^{ΚΕ}
τε ρε ε ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρου τε ρε ρε ρι ρε

ρου τεμ τε ρε ρε ρι ρε ρι ρι ρι ρε τε ε ρι ρεμ

π χ

^{Ζο}
ο ο ο ο τι Σω τη η η ρα α ε ε ε ε

ε τε ε ε χε ες τεμ τε ρε ε ρι ρε ρεμ

τε ε ρι ρεμ τε ε ρι ρε ρι ρι ρι ρεμ τε

ε ε ρι ρε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρε ε ρε ε ρι ρι ρε ε

εμ

^{ΝΗ}
ω ων ψω χω ω ω ω ω ω ω ων η η η η η η

η η των ψω χω ων η μω ω ω ω ω ω ω ων

το ο ο το τε ρι ρε ρι ρι ρι ρεμ τε ε

ε ρι ρε ε ε ρι ρεμ τε ε ε ρι ρε ρι ρε εμ

τε ε ε ρι ρε τε ε ε ρι ρεμ τε ε ρι ρε εμ

π
NH ΠΑ

Τω ω ω ων ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

ω ω ω ω ω ων π
NH ΠΑ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [ἡ συνέχεια](#) Λουκάς Λουκά

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

Πλου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει να σαν οι

δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον ουκ ε λατ τω θη

σον ται παν τος α γα θου

* ουκ ε λατ τω θη σον ται παν τος α γα θου ου

ου ου

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Εἰς τὸν Στίχον](#) Λουκάς Λουκάς

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

αργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
 Ανδοδέσμη Εσπερινού
 Ἱερά Μονή Φιλοθέου
 Ἁγιον Ὅρος, 1991 σ.306*

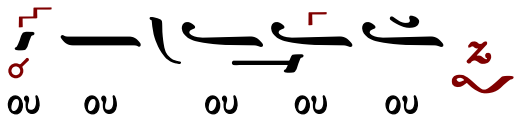
Π λου σι ι ι οι οι οι οι ε πτω χευ σα

αν και ε πει ει ει ει ει να α α α σαν οι δε

ε ε ε εκ ζη του ου ου ου ουν τε ε ε ες τον

Κυ ρι ι ο ο ο ον ουκ ε λα ατ τω ω θη σον

ται αι παν το ο ο ο ος α α γα α α θου ου ου

Δοξολογίες

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Μουσικὴ Συλλογὴ
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὅρθρος 1909 σ.299*

Δ ο ξ α α σοι οι τω ω δει ξ α αν τι το ο φω ως δο

ξ α α ε εν υ υ ψι ι ι ι ι στοι οις Θε ε ε

ω και ε πι γης ει ρη η η νη η εν αν θρω

ποι οις ευ δο ο κι ι ι ι α

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε προσ κυ

νου με εν σε δο ξο λο γου ου ου ου ου με ε ε εν

σε ευ χα ρι ι στου με εν σοι οι δι α την με

γα α α λην σου ου δο ο ο ξαν ^χη

Κ υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ ^χη ε που ρα νι

ι ε Θε ε ε ε ^χη Πα τε ερ Πα αν το ο κρα α α

α τωρ ^χη Κυ ρι ι ε ε Υι υι ε μο ο νο γε ε

νες ^Αη σου Χρι ι στε και Α α α γι ο ο ο

ον Πνε ε ε ευ μα ^χη

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ου ^νη ο ο ο Υι υι ο ο ο ο ος

του ου Πα α α τρος ^χη ο ο αι αι αι αι ρω ων ^Αη την

α α μα αρ τι ι α αν του κο ο ο ο σμου ^πη ε

λε ε η η σο ον η η μας ^χο ^ηαι αι αι ρων

τας α μαρ τι ι ι ας του ου ου ου κο ο ο ο

σμου ^χ^η

Προσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ^χο

κα θη με ε νος εκ δε ξι ω ω ω ω ν του Πα α τρος

και ε λε η η σο ο ον η η η η μας ^χ^η

Οτι ι συ ει μο νος Α α α γι ι ι ι ο ος

συ ει ει ει ει μο νος Κυ υ ρι ι ι ο ος ^π^η Ι

η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα α

τρο ο ο ο ος α α α α μην ^χ^η

Κ α θ ε κα α σ τ η ν η με ρ α αν ε ευ λο γ η η σω ω

σε και αι νε ε ε ε σω το ο ο νο ο μα α

α σου εις το ον αι αι αι ω ω ω ω να

και εις τον αι ω να α του αι αι αι αι ω ω ω

ω νος

Κ α τα ξι ω σο ο ο ο ν Κυ ρι ι ε ε εν τη

η με ρ α τα α αυ τη α να μα α αρ τη η η

τους φυ λα α χθη η η η η ναι αι η η η

μας

Ε ευ λο γ η τ ος ει Κυ ρι ι ε ε ε ο ο Θε

ε ος των Πα τε ε ε ρω ων η η η μων

και αι αι αι νε ε τον και δε δο ξα σμε ε ε ε νο

ον το ο νο ο ο μα α α σου εις τους αι αι ω ω

ω να ας α α α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ι ε το ε λε ε ο ος σου εφ η η

μας καθ α α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

ε πι ι ι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ε δι δα α ξο ο ον με ε ε τα α α α δι και

ω ω μα α α τα α α α σου

(γ')

Κ υ ρ ι ε ε κα τα φυ υ γη ε γεν νη η η

θη η η η μιν εν γε νε α α και αι αι

γε ε νε ε ε α ε γω ει πα Κυ ρι ι

ε ε λε η η η σο ο ον με ι α α σαι αι

την ψυ χην μου ου ου ο τι η η μα α αρ το ο ο

ο ον σοι

Κ υ ρ ι ε ε προ ος σε ε κα τε ε ε φυ υ

υ υ γον δι ι ι ι δα α ξο ο ον με

του ποι ει ν το ο θε λη μα α α σου ου ο τι ι

συ ει ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ος μου

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω ης εν τω φω ω

ω τι ι ι σου ου ο ψο ο ο με ε θα α φω

Ως

Π α ρα α α α α τει ει ει ει νον το ε ε

ε ε λε ε ο ο ος σου ου ου τοις γι νω ω σκου σι

ι ι ι σε

Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο

ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ο ος Α θα α να α τος

ε λε η η σο ο ο ο ον η η η η μας (γ')

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις του ους αι

ω ω ω να ας των αι αι ω ω ω νω ων α

α α μην

α γι ι ο ος Α θα α να α τος ε λε η η σο

ο ο ο ον η η η η μας

Ἀπολυτίκιον

Γεωργίου Βιολάκη (†1905)

ἄρρη

Ἦχος λ π Πά

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὁρθρος 1909 σ.307*

Α ο ο ξα α σοι τω δει ει ξα αν τι ι το ο φω

ως δο ο ξα α ε εν υ ψι ι ι στοι οισ Θε ε

ω ω και ε πι γη ης ει ρη η η νη η εν

αν θρω ποι οις ε ευ δο κι ι ι ι α

Υ μνου ου με εν σε ευ λο γου ου με εν

σε ε προσ κυ νου με εν σε ε δο ξο λο ο γου

ου με ε εν σε ε ευ χα α ρι στου ου με εν σοι

οι δι α την με γα α α α λη η ην σου δο

ο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα

νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ παν το κρα

α α α τος Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο

γε ε νες Δ Ι η σου ου Χρι ι στε ε και Α α

α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα α π

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος ο α χ

μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο Υι ο ο ος του

ου Πα α α τρος ο αι αι αι ρω ων την α μαρ

τι ι ι ι α αν του ου ου χο ο ο ο σμου ε π

λε ε η η σον η η μα ας ο αι αι αι

αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ι ας του χο ο

ο ο σμου π

Π ρο οσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μων ο

καθημενος εκ δεξιων του

ου Παατρος και ελεηησον η

η η μας

Οτι ισυυει ειμο ονοσ ααγιιις

σειμο ονοσ Κυριιις Ιησου

ους Χριιστοσ εις δοοοοοοοξαν Θε

ουου Παατροσ αααμην

Καθεκααστηνη μεεεεε

ραν ευλογηηησωωωσεε καιαινε

εσωωωωτοονοομααασου εις τον αιω

ω να α και εις τον αι ω ω να α του ου ου

αι αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ υ ρι ι ι

ε εν τη η με ρα α α τα α αυ τη η α

να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η η ναι αι η

η η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε ε τον και δε δο

ξα σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο μα α α

σου ου εις τους αι ω ω ω να ας α α α

μην

ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε το ε ε ε

λε ε ος σου ου εφ η η μα ας καθ α α α περ

ηλ πι σα με εν ε ε πι ι ι σε

υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι

ι ι ι ε δι ι δα α α ξο ο ο ο ο ον

με τα δι και ω ω μα α τα α α α σου ου

Κυ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η ε γεν νη

θη ης η μι εν εν γε νε α και αι γε ε νε ε

α ἡ ε γω ει πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον με ι ι α α σαι

αι την ψυ χη η ην μου ου ου ο ο τι ι η

η μα αρ το ο ο ον σοι οι

Κ υ ρι ε προς σε καα τε ε φυ υ γο ον δι δα

α ξο ο ον με του ποι ει ει ν το ο θε λη η

μα α α σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε ο

ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη η ζω η ης εν τω

φω τι ι ι ι ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε

θα α α φω ως

Π α ρα α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει

νον το ε λε ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου ου σι

ι ι ι σε

Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ο ος

Ι ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος Α α θα να α τος ε

λε ε η η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει και εις τους αι

ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α

μην

α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε

λε ε η η σο ον η η η μας

α γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε

ε λε ε ε ε ε ο ο Θε ε ο ο ος

α γι ι ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ ρο ος

α γι ι ο ος α α θα α α α α α α α α

α α λε α θα α να α το ος ε ε λε η η σον η

η μα α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον

Χερουβικόν

ἦχος α' Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἑβδομάδος

ἦχος ᾠ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 92#

Ο ^{ΠΑ} ι οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ τα α α Χε ρου ου βι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ^{ΚΕ↓} μ μ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι ι ι ι ι

^{ΝΗ} ι ι ι ι μ υ ^{ΠΑ} στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ως ^{π ρ} ει χο ο ο ο νι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει χο ο ο νι ι

ι ι ι ι ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι τη ζω ο

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω

ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α α α α δι ι

τον τρισ α α α α γι ι ι ι ι ι ι ο

ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο

ον προσ α α α α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α

α α α α σα αν την βι ο ο τι ι

ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η

ην α πο θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι

ι μνα α α αν π ρ

Κράτημα

ΠΑ
Τ ον βα α α α σι λε ε χ ρ τε ε ε τε ε ε

ρι ρε ρεμ ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρε ε

ε ρι ρεμ τε ε ε ρι ρε ρι ρι ι ρι ρε

ρι ρι ρι ρε ε ρι ρε ρι ρρε ρεμ τε ρε ε

ρε ρου ου ου ου τε ε ρι ρε ε ρι ρε ρεμ

ε ρι ρε ρι ρε ρε ρε εμ ε ρι ρε ρι ρι

ρι ρε ρε ρε ε ε ρε ε ε ρι ρρε ρεμ

ε ρι ρε ρι ρρε ρε ρε ρε ε ε ρι ρρε ε ε ρι

^{ΔΙ} ρεμ ^{ΚΕ} ε ρι ρε ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρε

ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε ρε ρι ρε ρι ρρεμ

ε ρι ρεμ ε ρι ρεμ ε ρι ρε ρι ρε ρι ρεμ

^{ΚΕ} τε ρε ε ρε ρου ου τε ε ε ρι ρι ρι ρι ρε ρι ρε

ρεμ τε ε ρι ρε ρι ρρε ρε ε ρε εμ

^{ΠΑ} **Ω** ς τον βα α α σι λε ε ε ε ε ε ε

^{ΚΕ} ε ε ε εε εε εε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α

^{ΔΙ} α ^{ΠΑ} των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι

^{ΠΑ} ^{ΔΙ} ^{ΠΑ}
Τ αϊς αγ γε ε λι ι ιαγ γε λι και αι αι αι αι
^{ΔΙ} ^{ΚΕ}
 αι αι αις α ο ρα α α α α α α α α α
^{ΔΙ}
 α τω ω ω ως ^χ δο ρυ φο ρου ου ου ου με νον τα
^{ΠΑ}
 α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι ι ι ιν ^π Α
^{ΔΙ} ^{ΠΑ}
 α αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α
^{ΝΗ} ^{ΠΑ}
 α α α α α α α ^π

Λειτουργικά

ἕχος α' Θεοδώρου Φωκαέως

κ-β'

Ἦχος 4̣ Πα

Μουσική Συλλογή
 Γεωργίου Πρωγάκη
 Θ. Λειτουργία
 1909 σ.61#

^{ΠΑ}
Ο ι τα α α α α α α α α α α α Χε ^π ρου
 ου βι ^π ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α ^{ΔΙ ΚΕ}

α α α χα α α α α ^{χρ}τρι α α α α

α δι ι ι ι τον τρισ α α α α ^{ΠΑ}γι ι ο ον υ

υ υ υ υ μνον ^{ΔΙ}προς α α α α ^{ΔΙ}λα α α α

α α δο ο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α

α δο ον τε ε ε ες ^{ΚΕ}πα α α α α α α α α α α

σα αν ^{ΠΑ}την ^{χρ}βι ι ο ο ο ο ^{ΚΕ}τι ι ι βι ο ο τι ι

κη η η η η η η ην ^{χρ}α πο θω ω ω με ^{ΠΑ}

ε ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε

ε ε ε ε ^{ΚΕ}ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι με

— ρι ι μνα α α α α α α αν ^χ ₉

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω τον βα α α σι λε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^Δ ₈

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α ^χ ₉ των ο

ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε ε

νοι ^π ₉

Τ ^{ΠΑ} ^{ΚΕ} α ις α α γ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω

ω ω ω ως ^π ₈ ^ο ₈ ^{ΠΑ} δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα

α α α α ξε ε ε ε σιν ^π ₉ Α α α λ λη η

λου ου ουου ι α α α α α α α α π ρ

Λειτουργικά

Άγαπήσω σε, άργόν (διασκ. Θρ. Στανίτσα)

Ίακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.154*

ΣΙΓΑ ΜΕΛ ΔΙ
κε α γα πη η η η η η η

MEΛ
η η η η η η η η η η η η η η η η

ΒΞ
η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η α γα α πη η

η η η η η η σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε

KANONIKA ΔΙ
ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

MEΛ
ρι ι ι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε ε ε

ΓΑ ΔΙ ΓΑ ΔΙ
 υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ στη η η η η κη
 ΜΕΛ ΣΙΓΑ ΓΑ
 η η και ρυ υ στη ης μου ου ου ου ου ου ου ου
 ΔΙ ΓΑ
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ΔΙ
 ου ου ου

[Πιστεύω...](#)

Κοινωνικόν

Δημητρίου Σουρλαντζή (†2006)

Ήχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
 Β.Θ.Λειτουργία
 1992 σ.455*

π ρ
 κε ε ε
 ΠΑ
 εις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 η
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ΜΕΛ π ρ
 χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει ει

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
εις μνη μο ο ο ο ου υ νο ο ο ον π αι ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ΔΙ
ω αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ΠΑ
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ΜΕΛ ΠΑ
ω ω ω ν ι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ν

ΔΙ
ι ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΚΕ ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΚΕ
ε ε ε ε χε ε ε σται αι αι δι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε σται δι ι ι ι

και αι ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου ι α α α

α α α α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ «Γεύσασθε» Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Κε

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἑνιαυτοῦ
2019 σ.272*

ι ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει

εις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

דַּיָּוִד בְּרִי אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
די ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

דַּיָּוִד בְּרִי אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
ι ι

וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
ι ι

וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
ι ι

וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
ι ι

וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
αι δι ι

וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
ι και αι αι ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου

וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
ου ουου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
α α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλόγητός ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.